

ADEVĂRUL PREZENT

și Vestitorul Epifaniei lui Cristos

VARA 2020
AD 2020 - AM 6148

Nr. 6

CUPRINS:

PREGĂTIRE PENTRU NOUL LEGĂMÂNT AL LEGII.....	18
ADEVĂRUL CONSTRUCTIV CE AVANSEAZĂ CU PRIVIRE LA SINGURA BISERICĂ ADEVĂRATĂ...	23
ISTORIA VEACULUI EVANGHELIC ÎN PROFETIE...	29
LUCRAREA LUI DUMNEZEU DIN VEACUL EVANGHELIC - O LUCRARE SELECTIVĂ...	31

„[Mielul] a deschis al șaptelea sigiliu.” „V-ați apropiat de Muntele Sion și de Cetatea Dumnezeului cel Viu, Ierusalimul ceresc... Vedeți să nu refuzați pe Cel ce vorbește ... spunând: Eu clatin încă o dată, nu doar pământul ci și cerul... De aceea, primind o Împărăție care nu poate fi clătinată, să avem har prin care să servim plăcut lui Dumnezeu, cu reverență și teamă evlavioasă.” „Cristos venind ca Mare Preot ... printr-un Tabernacol mai mare și desăvârșit ... obținând o răscumpărare eternă.” — Apoc.8:1; Evr.12:22,25,26,28; 9:11,12.

PREGĂTIRE PENTRU NOUL LEGĂMÂNT AL LEGII

„Și de Isus, mijlocitorul legământului cel nou, și de sângele stropirii, care vorbește lucruri mai bune decât al lui Abel.” Evrei 12:24.

ÎNCEPEM acest studiu cu examinarea textului nostru de bază. Planul lui Iehova cere ca un Nou Legământ al Legii să fie stabilit așa cum a fost Vechiul Legământ al Legii, numai că pe un plan mai înalt și printr-un mijlocitor mai mare, Isus și Biserica Sa completată. Moise ca mijlocitor al Legământului Legii a fost un tip al lui Isus, Mijlocitorul Noului Legământ. Trebuie să recunoaștem necesitatea unui legământ sau nu va fi nimic peste ce să se mijlocească. Trebuie de asemenea să recunoaștem faptul că Isus *nu* acționează în calitatea Sa de Mijlocitor în timpul prezent; aceasta va fi în timpul Veacului Milenar. Acum, această afirmație cere o oarecare interpretare. Noi trebuie să separăm timpul Veacului Milenar (1874-2874) de aspectele lucrării acestui Veac, care sunt selectarea Aleșilor lui Dumnezeu precum și sămânța lui Avraam de dinainte de Mileniu.

² Dumnezeu va face toate cele cinci clase consacrate înainte de restabilire – Turma Mică, Vrednicii Bătrâni, Marea Mulțime, Vrednicii Tineri și Tăbărașii Consacrați în Epifanie – simbolizate respectiv prin Sion, Moria, Acra, Bezeta și Ofel – mijloacele speciale de ajutorare a celor nealeși pe Calea Sfințeniei. Comparăm cu Psalmul 72:3, „Munții și dealurile mici vor aduce pace poporului, prin dreptate”. Pentru aceasta Dumnezeu va înălța aceste cinci clase de dinaintea restabilirii. Cei nealeși vor veni din diferitele părți ale pământului pentru a primi binecuvântările care vor fi

administrare de Cristos, ajutat de cele cinci clase consacrate înainte de restabilire. Această lucrare din timpul Mileniului va fi instruire, iluminare, și ridicare din depravare la perfecțiune umană (PT 1977, pag. 38).

³ Noul Legământ este un aranjament prin care lumea își va primi binecuvântarea în timpul Mileniului. Dumnezeu spune despre acest Legământ Nou pentru lume sub Mijlocitor: „Pentru că voi fi milos față de nedreptatea lor și păcatele lor și nelegiuirile lor; nicidecum nu mi le voi mai aminti” (Evrei 8:12). Lumea nu va intra în această relație a Noului Legământ ca indivizi până la sfârșitul Mileniului, care în acest caz include cei 40 de ani ai Zilei de Judecată (2874-2914).

⁴ Iehova Își arată bunătatea iubitoare în timpul prezent; prin „sângele stropirii” care reprezintă mila divină stropită pe inimile celor cinci clase consacrate înainte de restabilire, și va veni timpul ca sângele stropirii să fie aplicat pentru tot poporul – în timpul Domniei Mijlocitoare din Mileniu a lui Cristos. Acest sânge al „stropirii care vorbește lucruri mai bune” face ispășire sau satisfacție; acesta vorbește lumii iertare și eliberare din robia păcatului și morții. Da, lucruri mai bune decât al lui Abel a cărui moarte a cerut răzbunare în comparație cu a lui Cristos care a cerut îndurare. Acest lucru face o asemănare care pare să sugereze faptul că Abel într-o anumită măsură a fost un tip al lui Cristos în aceea că a oferit un sacrificiu acceptabil și a fost omorât.

⁵ Scripturile arată că Israelul Trupesc și lumea va obține binecuvântarea lui Dumnezeu promisă a unei posibilități de a căpăta viață veșnică în Veacul Milenar sub Noul Legământ (Ieremia 31:34; 32:40; Ezechiel 16:60-63), pe când Biserica, Corpul lui Cristos, Sămânța cea mare spirituală a lui Avraam, își capătă încercarea pentru viață în Veacul Evanghelic Extins, sub părțile cele mai înalte, cele mai favorabile ale Legământului întărit prin Jurământ făcut cu Avraam (tipificat de Sara), iar nu sub Legământul Legii (tipificat de Agar), nici sub Legământul (Legii) Nou, tipificat de Chetura (Geneza 25:1-6).

⁶ Apostolul Pavel declară că Dumnezeu a predicat Evanghelia mai înainte lui Avraam, spunând: „În tine și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului” (Geneza 12:3; 28:14; Galateni 3:8). El arată că Legământul Avraamic originar conținea două părți, sau două semințe. Acestea sunt prezentate în Legământul întărit prin Jurământ (1) ca „stelele cerului” și (2) ca „nisipul de pe țărmul mării” (Geneza 22:16-18). Prima sămânță, sămânța cerească, se referă în primul rând la Cristos – Isus Capul, și Biserica Corpul Său. Apostolul enunță și subliniază acest lucru în Galateni 3:16, 29. Sămânța spirituală a lui Avraam, ca stelele cerului și ca strălucirea întinderii cerului (Daniel 12:3), este canalul prin care sămânța secundară, sămânța pământească, își va primi binecuvântarea. Această sămânță secundară a lui Avraam, asemănată cu nisipul de pe țărmul mării, îi reprezintă în primul rând pe Vrednicii Bătrâni și pe cei Tineri în Veacul Milenar, iar în al doilea rând pe toate familiile pământului care în cele din urmă vor veni în armonie cu Dumnezeu în timpul Veacului Milenar. Întrucât Avraam îl tipifică pe Dumnezeu, ilustrația arată două clase

ADEVĂRUL PREZENT și Vestitorul Epifaniei lui Cristos

Revistă religioasă independentă publicată de

BIBLE STANDARD MINISTRIES

LAYMEN'S HOME MISSIONARY MOVEMENT

4 numere pe an (primăvara, vara, toamna, iarna)

Editor:

Leon J. Snyder, Chester Springs, Pa. 19425–2700, U.S.A.

Editorul versiunii românești ad interim:

Henryk Olekszy

Adresele pentru corespondență:

SLUJIRILE STINDARDUL BIBLIEI

MIȘCAREA MISIONARĂ LAICĂ

R. Moldova, or. Chișinău

email: stindardul.bibliei@gmail.com

Ediții în alte limbi:

engleză, franceză, germană, poloneză, portugheză, tamilă, malayalam, kannada, ucraineană și lituaniană.

Fiind independentă de toate sectele, partidele, organizațiile și crezurile oamenilor, dar stând alături de Dumnezeu în măsura în care înțelege Cuvântul Său, această revistă reprezintă —

• Apărarea adevărului Parousiei dat de Domnul prin „Robul acela”, ca bază pentru toată dezvoltarea ulterioară a Adevărului;

• Apărarea aranjamentelor, statutului și testamentului dat de Domnul prin „Robul acela”, ca fiind obligatorii pentru controlul Corporațiilor și Asociațiilor printre poporul adevărului; și de asemenea

• Expunerea și apărarea desfășurării Adevărului Epifaniei-Basileii ca și hrană la timp convenit pentru poporul Domnului, după cum binevoiește El să o ofere.

de copii ai lui Dumnezeu, dezvoltate în calitate de sămânță a lui Avraam – (1) clasa Cristosului și Marea Mulțime pe planul spiritual, și (2) Vrednicii Bătrâni, Vrednicii Tineri și Tăbărașii Consacrați în Epifanie împreună cu clasa omenirii desăvârșite și restabilite pe planul pământesc.

⁷ Noul Legământ și Mijlocitorul său, Cristosul, este tipificat de Legământul Legii și mijlocitorul său, Moise, care însă, nu a adus nimic la perfecțiune. Cuvintele Apostolului sunt: „Din această cauză [Legământul întărit prin Jurământ, care îi acoperă pe cei aleși] este din credință, ca să fie conform harului; pentru ca promisiunea să fie sigură întregii semințe; nu numai celei ce este din lege, dar și celei ce este din credința lui Avraam, care este tatăl nostru al tuturor” – întocmai cum Iehova va fi la timpul convenit Tatăl tuturor celor salvați, nu numai al celor aleși, ci și al celor nealeși, al omenirii restabilite. „Așa cum este scris: Te-am făcut tatăl multor națiuni” (Romani 4:16, 17). Toate familiile pământului, toți cei care vor fi binecuvântați în Mileniu, pentru care binecuvântarea se va face eficace, și cei care vor lua atitudinea corectă prin aceasta vor deveni copii ai lui Dumnezeu, pe care Avraam l-a prefigurat. Trebuie deci să sperăm că toți putem vedea faptul că Legământul originar, atotcuprinzător, făcut cu Avraam (Geneza 12:1-3), conține tot ceea ce Dumnezeu a promis să dea, atât celor aleși cât și celor din lume prin ei care nu vor primi harul lui Dumnezeu în zadar. Să observăm că nu au fost necesare legăminte adăugătoare (chiar dacă Legământul Avraamic a fost reafirmat și elaborat) în ceea ce privește hotărârea divină – totul era în Legământul Avraamic originar și atotcuprinzător.

⁸ Dacă Legământul originar cu Avraam conținea în întregime promisiunile divine, atât pentru cei aleși cât și pentru toate familiile pământului care vor fi binecuvântate prin cei aleși în timpul Mileniului, de ce Dumnezeu a orânduit încă două legăminte, și anume, (1) Legământul Legii, instituit la Muntele Sinai cu națiunea lui Israel, cu Moise ca mijlocitor al său, și (2) Noul Legământ, care trebuie să urmeze și să binecuvânteze pe Israel și lumea? Răspundem că aceste două legăminte au fost adăugate din motivul bun și suficient ca să clarifice mai departe scopul divin, și, înțelese corect, ne ajută să apreciem cum funcționează iubirea și dreptatea divină în trecut, prezent și viitor.

⁹ Care a fost scopul Legământului Legii? Scripturile răspund că a fost adăugat la Legământul Avraamic să umple timpul până avea să vină Sămânța promisă, la care s-a aplicat Legământul originar, și că acest lucru a fost necesar din cauza păcatului, ca să se poată arăta standardul divin înalt pentru Sămânță (Galateni 3:17-19). Cu siguranță este un fapt că Legământul Legii cu națiunea lui Israel a făcut tocmai acest serviciu. A așezat standardul care l-a aprobat pe Isus și i-a condamnat pe toți ceilalți. A ajutat la dezvoltarea națiunii iudaice față de Dumnezeu și față de dreptate. A ajutat să-i potrivească și să-i pregătească pentru glorioasa „chemare de sus” a Evangheliei, așa cum în cele din urmă a ajuns la ei, invitându-i la favoarea divină și moștenirea împreună cu Mesia în glorioasa Împărăție Milenară, pe condițiile credincioșiei și umblării în urmele Răscumpărătorului lor. A avut un efect benefic prin faptul că, sub providențele lui Dumnezeu, națiunea iudaică devenise cea mai avansată în dreptate din oricare națiune a lumii la vremea Primei Veniri a Domnului nostru, așa încât s-au găsit câteva mii dintre ei potriviți pentru a fi transferați de la

Moise la Cristos. Mai mult, aranjamentele Legământului Legii prevedeau anumite tranzacții tipice și profeții care au fost de mult ajutor pentru Israelul Spiritual în timpul acestui Veac Evanghelic, ilustrând pentru noi în tipurile și umbrele Legii, și anunțând prin profeții, diferite lucruri care au de-a face cu binecuvântarea celor aleși în timpul acestui Veac Evanghelic și cu binecuvântarea lumii în timpul Mileniului.

¹⁰ Această amestecare a lucrurilor care se referă la două Veacuri în tipurile Legământului Legii a făcut confuzie în mintea unora. Domnul uneori ascunde lucrurile de noi așa încât să dezvolte în noi necesitatea căutării lor. Copiii lui Dumnezeu se întăresc din Adevăruri datorită dificultăților pe care le au la mestecarea lor, așa cum se întâmplă cu hrana naturală; cei care mestecă hrana mai bine se nutresc mai bine.

¹¹ Când avem clar în minte gândul că Legământul Legii „nu a făcut nimic desăvârșit” și nu a adăugat niciun pic la Legământul Avraamic originar, chiar dacă a dat anumite preumbriri tipice în legătură cu planul general. Argumentul Apostolului este acela că Legământul Legii niciodată nu a avut drept scop să înlocuiască Legământul originar. În mare măsură el dezvoltă această idee în Galateni 4:21-31. Apostolul se adresează celor ce au crezut în Cristos care, deși îl recunoscuseră pe Cristos ca pe moștenitorul inițial al Legământului Avraamic, simțeau că într-un fel sau altul ei se aflau încă sub Legământul Legii, în mare măsură cum unii dintre noi pentru un timp l-au recunoscut pe Cristos și deplinătatea Legământului Avraamic și totuși cumva au presupus, fără autoritate scripturală, că în plus aveam nevoie de Noul Legământ și eram sub el. Acum vedem că Biserica, Corpul lui Cristos, nu s-a dezvoltat nici sub Vechiul Legământ al Legii nici sub Noul Legământ (al Legii), care nici măcar nu a fost încă sigilat. Turmei Mici i s-a dat partea supremă, moștenirea împreună cu Cristos, sub aspectele Legământului întărit prin Jurământ care sunt tipificate de Sara, așa cum declară lămurit Apostolul în Galateni 3:29: „Și dacă voi sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți sămânța lui Avraam și moștenitori conform promisiunii”. Dumnezeu va înălța, ca ajutoare speciale, pe celelalte trei clase de dinaintea restabilirii.

¹² Lumea trebuie să dobândească toate favorurile și binecuvântările restabilirii sale prin Legământul Nou (al Legii), al doilea adăugat la legământul originar făcut cu Avraam. Acest Legământ Nou (al Legii) nu a fost încă instituit, deoarece Mijlocitorul său, Cristosul, Cap și Corp, care trebuie să-l inaugureze cu asistența Marii Mulțimi, a Vrednicilor Tineri și a Tăbărașilor Consacrați în Epifanie, nu este încă pe deplin pregătit să înceapă lucrarea de a face ca binecuvântările sale să ajungă la fiecare membru al rasei în timpul Veacului Milenar. Va fi inaugurat la timpul convenit, tocmai la sfârșitul acestui Veac Evanghelic Extins, și după aceea va fi mijlocit pentru întreaga *perioadă rămasă* a domniei de o mie de ani. Atunci când Vechiul Legământ al Legii a fost instituit, Moise a coborât de pe munte și a prezentat tablele Legii, și le-a stropit cu sânge, sigilând Legământul într-un sens; apoi a luat sânge și a stropit tot poporul (Exodul 24:5-8; Evrei 9:17-23). Acesta a fost tipul la ceea ce trebuie să aibă loc la timpul convenit. Moise cel antitipic, Cristosul, (Isus Capul, și Biserica Corpul Său) în scurt timp va coborî de pe munte, voalat, ascuns, deoarece omenirea nu poate suporta gloria prezenței Sale strălucitoare.

¹³ Legământul lui Dumnezeu cu Avraam este legat în primul rând numai de Sămânța promisiunii și credinței; promisiunile care au dezvoltat această Sămânță au fost tipificate de Sara, care l-a născut pe Isaac, sămânța tipică adevărată. Legământul Legii, tipificat de Agar, nu a dat naștere Seminței; el nu a reușit să desăvârșească ceva. Noul Legământ (al Legii) a cerut moartea întregii semințe concepute de Spirit pentru a elibera meritul de răscumpărare atribuit și a înapoia către Israelul natural drepturile pământului (încă în viitor), și prin el către toată omenirea. Și aceasta este așa, nu pentru că Dumnezeu nu ar fi putut face altfel, ci fiindcă Planul Său a văzut că această cale este cea mai eficientă!

¹⁴ Bine a declarat Apostolul că este o „taină” legată de relația deosebită a lui Cristos și a „Bisericii, care este Trupul Lui”. Această Taină a fost atât de tare acoperită de nori încât iudeii nu au putut să o vadă deloc; cu excepția celor puțini care erau israeliți cu adevărat, și nici aceștia până la Cincizecime după ce au fost umpluți cu Spiritul sfânt. Chiar și atunci, după cum scoate în evidență sf. Pavel, a fost dificil pentru ei să priceapă Taina, că și neamurile urmau să fie moștenitoare împreună cu ei în aceste binecuvântări speciale care îi aparțineau lui Mesia și puținilor credincioși, „chiar celor aleși” (Efeseni 3:6).

¹⁵ Oricine își dă seama că Biserica este comoștenitoare cu Domnul ei, nu trebuie să-i fie greu să vadă că moartea Bisericii, după cum declară Apostolul, „împlinește ceea ce este în urma suferințelor lui Cristos”, și că numai cei care au avut o parte în suferințele lui Cristos au o parte în gloria care va urma. Ceea de ce avem nevoie pentru a înțelege clar acest subiect este iluminarea ochilor înțelegerii noastre, care ne va permite să deslușim „lucrurile adânci ale lui Dumnezeu”. Însă Scripturile ne asigură că aceste „lucruri adânci” ale „tainei” au fost numai pentru cei concepuți de Spirit în timpul Chemării de Sus (1 Corinteni 2:10-14). Și chiar și acum *numai* cei consacrați pot înțelege cu claritate această „taină”: „Taina lui Iehova este cu cei ce se tem de El; și le va arăta legământul Său” (Psalmii 25:14), pentru că numai ei au iluminarea, înduioșarea, energizarea Spiritului sfânt. Acest Spirit sfânt este unul de umilință, credință și acultare în inimă, precum și în cuvânt și faptă pe cât este posibil. Numai cei care au acest Spirit sfânt au favoarea, binecuvântarea și iluminarea divină mai abundent.

¹⁶ Primul aspect sau cel de început al inaugurării Noului Legământ este sigilarea sa cu sânge. Să ne fie foarte clar în privința altei confuzii care a dat bătăi de cap unor copii consacrați ai lui Dumnezeu. Această sigilare a Noului Legământ (al Legii) nu are absolut nimic de-a face cu Răscumpărarea sau cu îndreptățirea noastră. Noi *nu suntem* îndreptățiți prin niciun legământ, ci prin credință în sângele prețios al lui Isus. „Fiind declarați drepti prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos” (Romani 5:1). Cuvântul îndreptățire are două înțelesuri: a dovedi că un lucru este drept, sau a îndrepta un lucru care este strâmb. Noi nu suntem îndreptățiți prin rugăciuni sau fapte. Credința este temelia sau baza îndreptării.

¹⁷ Când va veni vremea (Domnia Mijlocitoare din Mileniu a lui Cristos) ca omenirea să intre sub Noul Legământ (al Legii), îndreptățirea va fi prin fapte mai degrabă decât prin credință. Acest legământ nu este un aranjament „nou” pentru credință, deși o măsură de credință va fi totuși necesară,

ci un aranjament „nou” pentru fapte. Vechiul Legământ al Legii (de fapte) a eșuat numai din cauza că mijlocitorul său (Moise) nu a putut acorda ajutorul necesar. Noul Legământ al Legii (de fapte) va izbuti fiindcă are un „Mijlocitor mai bun”, în stare să restabilească la perfecțiune și la capacitatea de fapte perfecte pe toți din omenire care *vor vrea*.

¹⁸ Avraam a avut trei soții: Sara, prima sa soție; apoi Agar și Chetura. Sara a fost stearpă timp de mulți ani. Avraam a fost îndemnat să o ia pe Agar, ca un presupus ajutor lui Dumnezeu la îndeplinirea Legământului, ca să aibă un copil cu Agar. Avraam a avut doar câte un copil cu fiecare, cu prima soție și cu roaba. După ce a murit Sara, Avraam a luat-o pe Chetura de soție, cu care a avut mulți copii.

¹⁹ Expriarea Apostolului ne îndreptățește să socotim această chestiune drept alegorică sau tipică. El ne spune că Sara a reprezentat esența Legământului original, și că Agar a reprezentat Legământul Legii. El explică faptul că israeliții trupești s-au aflat în robie sub Legământul lor al Legii, și de aceea au fost antitipurile lui Ismael, fiul Agarei, și că ei au fost alungați din favoarea divină întocmai cum Agar și fiul ei au fost alungați din familia lui Avraam prin îndrumare divină, pentru a face tipul complet. Apostolul aduce în discuție această lecție pentru a ne arăta că Legământul de Har, sub care s-a dezvoltat Biserica Evanghelică, nu are nimic de-a face cu Legământul Legii; că cele două sunt separate și deosebite. Sara reprezintă Legământul original Avraamic, Agar reprezintă Legământul Legii iar Chetura reprezintă Noul Legământ.

²⁰ Copilul Agarei ar fi putut într-adevăr să pară pentru o vreme că este copilul Sarei, dar nu a fost, întocmai cum copilul Sarei, Isaac, în niciun sens nu a fost fiul Agarei. Argumentul Apostolului este acela că Biserica „sunt copiii promisiunii așa cum a fost Isaac” – Legământul original. Agar a reprezentat Legământul Legii. Apostolul, *dacă* ar fi scris în timpul Secerișului Veacului Evanghelic celor care pretindeau că sunt sub Noul Legământ, care în tip este reprezentat de Chetura, le-ar fi spus deschis: „Voi nu puteți fi copii ai două legăminte, copii ai două mame”. Dacă sunteți copii ai Legământului Chetura în vreun sens sau grad, nu puteți fi copii ai Legământului Sara; și dacă sunteți copii ai Legământului Sara, atunci în niciun sens sau grad nu puteți fi copii ai Legământului Chetura sau ai Noului Legământ – care *încă nu* este în funcțiune.

²¹ Aspectele Legământului original cu Avraam care dezvoltă Cristosul au fost tipificate de Sara, soția sa. Mai târziu Dumnezeu a întărit acest Legământ cu un jurământ; și Apostolul îl descrie în Evrei 6:13-20, și numește speranța moștenirii împreună cu Cristos „speranța pusă înaintea noastră” în Evanghelie, o ancoră „sigură și neclintită”, care intră „până dincolo de perdea”. Sfinții deci sunt copii ai jurământului lui Dumnezeu, copii ai „promisiunii”. Promisiunile lor de concepere, prin Cristos, la noua natură, sunt cu totul diferite de promisiunile prin care au fost concepuți iudeii, drept casa servitorilor, și de asemenea cu totul diferite de promisiunile prin care Israelul restabilit și toate familiile pământului vor fi concepute la natura umană prin procesele restabilirii, drept copii ai Legământului Chetura.

²² Care este diferența dintre promisiunile prin care Biserica a intrat în familia lui Dumnezeu și promisiunile prin care alții pot să intre în familia lui Dumnezeu sub Domnia

Mijlocitoare din Mileniu a lui Cristos? Noi răspundem: într-adevăr, diferențele sunt foarte mari. Dumnezeu nu se va ocupa de lume în mod direct în timpul Domniei Mijlocitoare din Mileniu. El a încredințat toate lucrurile Fiului Său; iar Fiul, în armonie cu programul divin pe parcursul acestui Veac Evanghelic Extins, îi accepta drept „membri” ai Săi pe cei care Tatăl îi „atrăgea” la El, acordându-le spiritul fiesc și aducându-i într-o nouă relație spirituală. Nicio promisiune asemănătoare nu va prevala la conceperea altor copii ai lui Dumnezeu, „alte oi care nu sunt din acest staul” (Ioan 10:16). Acești copii ai jurământului sau copii ai promisiunii lui Dumnezeu sunt „turma mică” specială, căreia este buna plăcere a Tatălui să-i dea Împărăția, după cum a declarat Învățătorul în Luca 12:32: „Nu te teme, turmă mică, pentru că este buna plăcere a Tatălui vostru să vă dea împărăția”.

²³ Pe ce teme, diferit de cel al lumii, clasele credinței sunt acceptabile pentru Dumnezeu? Noi răspundem că lumea va fi acceptată numai atunci când va atinge *perfectiunea reală* sub procesele restabilirii la încheierea Veacului Milenar. Tatăl nu va avea nimic de-a face cu lumea până când omenirea va deveni perfectă la sfârșitul Mileniului, atunci când Cristos va da Tatălui Împărăția (1 Corinteni 15:24-26). Atunci oamenii vor cădea în mâinile Dumnezeului cel viu, însă vor fi cu totul în siguranță datorită perfecțiunii lor, dacă vor fi din inimă loiali lui Dumnezeu și principiilor guvernului Său. Isus Cristos (și Mireasa și comoștenitoarea Sa) va sta drept „mijlocitor între Dumnezeu și oameni” pe parcursul Domniei Sale Mijlocitoare din Mileniu. Orice comunicare și relație a omenirii cu Dumnezeu trebuie să vină la El prin Mesia, și orice procedeu și relație a lui Dumnezeu cu omenirea va fi în și prin Mesia.

²⁴ Cât de diferit de aceasta este procedeuul lui Dumnezeu cu Biserica din acest Veac, „sămânța lui Avraam și moștenitori conform promisiunii”. Aceștia sunt „atrași” de Tatăl, după cum declară Isus: „Nimeni nu poate veni la mine [acum], decât dacă Tatăl care m-a trimis îl atrage”, și „pe cel ce vine la mine [atras de Tatăl] nicidecum nu îl voi arunca afară [respinge]” (Ioan 6:37, 44). Unii dintre urmașii Domnului nostru au fost atrași la El de Tatăl înainte de a-și fi completat sacrificiul pentru păcate la Calvar, iar alții au fost atrași pe parcursul Veacului Evanghelic; după cum declară Apostolul: „Atâția câți Domnul Dumnezeu nostru va chema” (Faptele 2:39). Iată o inversare a scopului divin. Biserica Evanghelică, sub aranjamentele Legământului Avraamic, este atrasă la Fiul de Tatăl, este dată Lui (Ioan 17:6, 12).

²⁵ Acest aranjament pentru cei din lume în Veacul următor (Domnia Mijlocitoare în Mileniu) va fi foarte diferit; Tatăl nu îi va atrage, ci Domnul Isus îi va atrage la Sine. „Și Eu, când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la Mine” (Ioan 12:32). Și chiar și după ce Fiul îi va atrage la Sine, El trebuie să-i țină la Sine în calitate de Mijlocitor, până îi va fi instruit, îi va fi disciplinat, și le va fi făcut genunchii să se plece și limbile lor să mărturisească. Mijlocitorul îi va fi învățat lecțiile necesare și îi va fi adus înapoi la tot ceea ce a fost pierdut, și aceasta înainte ca Tatăl să aibă ceva de-a face cu ei – la încheierea Veacului Milenar.

²⁶ Folosind Proverbe 4:18 ne pregătim mințile pentru aceste gânduri care urmează: „Dar cărarea celor drepte este ca lumina strălucitoare, care strălucește tot mai mult până în ziua desăvârșită”. Veacul Evanghelic Extins continuă să se lărgască (de 140 de ani). Acest lucru crează necesitatea de

a aduce în atenția noastră Adevărul prezent sau Adevărul care merge înainte pentru înțelegerea noastră.

²⁷ Acum suntem familiari cu sămânța lui Avraam de dinaintea Mileniu care alcătuiește o clasă pe care noi o denumim cvasi-aleșii care este compusă din trei grupuri generale. Clasa cea mai înaltă printre aceștia este Tăbărașii Consacrați în Epifanie, care este formată din cei care s-au consacrat în partea perioadei Epifania de după octombrie 1954, și locul lor este în Tabăra Epifaniei pentru că s-au consacrat prea târziu pentru a face parte din Vrednicii Tineri. Poziția lor înaintea DOMNULUI în timp ce predomină păcatul le aduce încercarea mai mare urmată de privilegiul mai mare. A doua clasă printre cvasi-aleși este compusă din acele neamuri și unii iudei care sunt „cu adevărat pocăiți și cred” în Cristos ca Salvator, care nu s-au consacrat dar care rămân loiali față de Răscumpărare și dreptate. A treia clasă este alcătuită din acei iudei care prin credință și practică au venit în armonie cu Legământul Avraamic și cel Mozaic, și care rămân loiali față de practicarea dreptății, dar care nu-l acceptă pe Isus ca Salvator.

²⁸ Cvasi-aleșii fac parte din sămânța lui Avraam de dinaintea Mileniului, și sunt ilustrați în Miriam (Exodul 15:20; E11, pag. 293), ca sora lui Aaron, care aici îi reprezintă pe Vrednicii Bătrâni și pe cei Tineri în calitate de purtători de cuvânt ai lui Cristos printre oameni. Deci este indicată o relație strânsă între cvasi-aleși și Vrednici. Cvasi-aleșii, mai ales Tăbărașii Consacrați în Epifanie, vor fi ajutorii speciali ai Vrednicilor în lucrarea de binecuvântare a tuturor familiilor pământului sub Noul Legământ, după ce va fi stabilită faza pământescă a Împărăției. Aceștia au intrat în Tabăra Epifaniei, mai ales din octombrie 1954 încoace. Ne bucurăm cu cvasi-aleșii de binecuvântările cele multe care sunt ale lor. Noi îi încurajăm să își aprofundeze relația cu Dumnezeu și să crească în cunoștința Adevărului și în asemănarea cu Cristos. Toți cei care cred în Isus trebuie să fie încurajați să își consacre ori să își dedice viețile lui Dumnezeu, și cu credincioșie să își îndeplinească consacrarea zilnic.

Acești iudei și neamuri care cred înainte de Mileniu sunt fiii din Ioel 2:28 și Isaia 60:4. „Toți se adună împreună, ei vin la tine, fiii tăi vor veni de departe ...”

²⁹ În octombrie 1954 s-a terminat chemarea Vrednicilor Tineri (E10, pag. 114; PT 1958, pag. 91-93; PT 1960, pag. 91, 92), și atunci a început construirea Taberei Tabernacolului din Epifanie fiind deosebită de Curte (PT 1959, pag. 56). De atunci încoace încă o clasă, Tăbărașii Consacrați în Epifanie, este chemată și pregătită ca ajutori speciali pentru Vrednicii Bătrâni și cei Tineri în faza pământescă a Împărăției Milenare. Ei sunt primii care se consacră dintre cvasi-aleși, „al cincilea ordin din sămânța lui Avraam” (E11, pag. 293; E12, pag. 185, 188). În timpul de la răpirea totală a Miresei lui Cristos și a Marii Mulțimi, sunt încă două clase din poporul consacrat al lui Dumnezeu care își împlinesc cursul în această viață – Vrednicii Tineri și Tăbărașii Consacrați în Epifanie. În aplicarea de după 1954 a Cântării 6:8 aceștia par să fie reprezentați de cele trei grupuri de femei în relație specială cu Solomon cel antitipic – Domnul nostru. Cei din Marea Mulțime, care sunt Noi Creaturi, în faza spirituală a Împărăției, sunt – după Turma Mică – în cea mai apropiată relație cu Solomon cel antitipic; de aceea în mod potrivit sunt reprezentați de împărătesele lui Solomon,

care dintre aceste trei grupuri au avut cea mai apropiată relație cu el. (Această clasă este acum completă și adusă înainte ca Noi Creaturi.) Vrednicii Tineri sunt în următoarea relație cea mai apropiată; de aceea ei sunt reprezentați de concubinele lui Solomon, care au avut următoarea relație cea mai apropiată cu el. Și Tăbărașii Consacrați în Epifanie sunt în următoarea relație cea mai apropiată; de aceea ei sunt bine reprezentați de fecioare, care au avut următoarea relație cea mai apropiată cu Solomon, deși încă nu se află într-o relație conjugală. În alte privințe poziția lor este ilustrată de israeliți în Tabără, care este o poziție mai joasă decât aceea a Marii Mulțimi și a Vrednicilor Tineri, ilustrată de leviți în Curte. Și la fel ca Marea Mulțime și Vrednicii Tineri ei sunt „fără număr”, pentru că nu este un număr specificat pentru nici una din aceste trei clase. Noi îi mulțumim și îl laudăm pe Dumnezeu și pe Domnul nostru Isus pentru aceasta și pentru alte desfășurări mai departe ale Adevărului prezent asociat, atât de oportun pentru întărirea Tăbărașilor Consacrați în Epifanie și pentru statornicirea neclintită a credinței noastre pe Cuvântul lui Dumnezeu. De asemenea putem afirma că în interiorul Tăbărașilor Consacrați în Epifanie acum recunoaștem un ordin superior numit Regina din Seba.

³⁰ De ce trebuie Dumnezeu să facă o asemenea diferență în procedurile Sale? De ce atâtea clase diferite? Cu siguranță există un motiv logic în legătură cu acest lucru, deși putem doar să-l discernem. Și hotărât, este adevărat că „Domnul Iehova nu va face nimic fără să își reveleze taina lui servitorilor săi profeții (Amos 3:7). Dacă toată omenirea ar fi fost în inimă „cu adevărat israeliți” nu ar fi fost nevoie de un mijlocitor și un Nou Legământ – Legământul Avraamic ar fi fost cu totul de ajuns. După cum arată istoria majoritatea omenirii este necăjită, înstrăinată de Dumnezeu, răzvrătită împotriva Legii Divine și iubitoare de păcat. Acest lucru face ca lucrarea mijlocitoare să fie necesară pentru lumea nedreaptă. Marele Mijlocitor (Cap și Corp) după ce va face „ispășire pentru păcatele tuturor oamenilor”, la încheierea acestui Veac, va lua toți oamenii pe seama Sa, și prin instruire, pedepse și corectări în dreptate, va cauza fiecare genunchi să se plece și fiecare limbă să mărturisească în armonie cu aranjamentul divin, sau îi va înlătura în Moartea a Doua.

³¹ Toți oamenii sunt născuți în păcat, toți sunt copii ai mâniei și sub sentința divină a morții; dar există *alte aspecte* în care nu toți sunt la fel. Unii urăsc lanțurile păcatului în care sunt ținute, și tânjesc după libertate și împăcare cu Dumnezeu. Alții iubesc păcatul și rămân separați de Dumnezeu. El nu este în gândurile lor. Așadar, aici avem temeiul pentru procedurile Sale diferite cu cele două grupuri, (1) cei evlavioși, (2) cei neevlavioși. El ține seama de cei care sunt trudiți și împovărați; inimile lor doresc o apreciere intelectuală a lui Dumnezeu ca să Îl poată găsi. Lui îi place să îi „atrage” pe cei evlavioși la Isus în timpul acestui Veac Evanghelic Extins prin cunoașterea Adevărului, pentru ca, din partea Lui, ei să fie îndreptățiți și acceptabili pentru Dumnezeu în consacrare, care este slujirea voastră înțeleaptă (Romani 12:1). Cei neevlavioși nu sunt „atrași” sau chemați la consacrare în timpul acestui Veac Evanghelic Extins, ci sunt lăsați ca Răscumpărătorul lor să se ocupe de ei atunci când își va asuma funcția de Mijlocitor între Dumnezeu și oameni – lumea.

³² Masele neliniștite ale omenirii sunt dușmani împotriva lui Dumnezeu, nu numai în privința faptelor lor imperfecte,

pe care El nu le poate accepta, ci de asemenea și în mod deosebit din cauza că inimile lor sunt înstrăinate de El. Ei iubesc nedreptatea. Cei care cred, dimpotrivă, chiar dacă au fost la un moment dat dușmani prin fapte rele, nu mai sunt dușmani, deși sunt încă imperfecti; iar Dumnezeu, care citește inima, are de-a face cu ei din punctul acela de vedere și îi conduce la Cristos, ca meritul sacrificiului Său să compenseze defectele păcatului lor și a faptelor lor imperfecte.

³³ Da, noi care am fost neamuri, am fost cu totul separați și înstrăinați de Dumnezeu, până când a venit Cristos și noi am aflat intrare în favoarea divină prin El. „Dar acum, în Cristos Isus, voi, care odinioară erați departe, sunteți aduși aproape prin sângele lui Cristos” (Efeseni 2:13). Iudeii însă au avut o măsură de favoare divină și posibilitate de dezvoltare înainte de a veni Cristos. Sf. Pavel spune că zidul din mijloc de despărțire sau separare dintre iudei și neamuri a fost dărâmat, așa încât, în providența lui Dumnezeu, păgânul cu inima cinstită nu a mai fost un străin față de Dumnezeu în comparație cu aproapele său iudeu (Efeseni 2:12-19).

³⁴ Este diferență între ispășire pentru păcat și mijlocire între Dumnezeu și păcătos. Să examinăm cum folosește Scriptura cuvântul mijlocitor. Biblia spune că Cristos este Mijlocitorul unui Legământ, *nu Mijlocitor* pentru păcate. Oricât de adevărat este că El mijlocește împăcarea pentru păcatele lumii, aceasta *nu este* o formă scripturală a afirmației. Cei care cred, precum și tot restul lumii, trebuie să aibă o ispășire făcută pentru păcate, ca bază pentru împăcare cu Tatăl. Însă cei care cred se află sub un legământ care nu are nevoie de mijlocitor, așa cum sf. Pavel subliniază în mod clar. „Iar mijlocitorul nu este mijlocitor al unuia” (Galateni 3:20). Adică, atunci când un legământ are numai o singură parte, nu are un mijlocitor nici nu are nevoie de unul. Dimpotrivă, legămintele care au condiții cer un mijlocitor, ca de exemplu, Moise a fost mijlocitorul Legământului Legii, iar Cristosul este Mijlocitorul Noului Legământ. Sub ambele aceste legămintele există o condiție – „Dacă voi veți face acele lucruri, Eu voi face acest lucru. Dacă veți asculta de legile Mele și veți ține statutele Mele, Eu vă voi binecuvânta” etc.

³⁵ Să luăm seama cu grijă de ce Legământul Avraamic nu are nevoie de mijlocitor. Pentru că în el Dumnezeu nu a făcut promisiuni condiționate. Toate au fost necondiționate. „În tine și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului.” Nu există condiții în această promisiune, și nu ar fi nimic pentru un mijlocitor să clarifice. Dumnezeu Însuși s-a apucat să aleagă cine să facă parte din Sămânța lui Avraam. El l-a ales pe Domnul nostru Isus să fie „Capul peste Biserică, care este Trupul lui”; și El a preorânduit și, în armonie cu acea preorânduire, i-a ales și i-a chemat, de-a lungul acestui Veac, pe cei care El a voit să aibă privilegiul de a deveni membri în această Sămânță a lui Avraam. Nu era loc pentru un mijlocitor în legătură cu acesta, pentru că Dumnezeu a făcut propria Sa selecție.

³⁶ În octombrie 1954 a încetat chemarea Vrednicilor Tineri (E10, pag. 114; PT 1958, pag. 91-93; PT 1960, pag. 91, 92; PT 1965, pag. 63; PT 1970, pag. 58); și atunci a început construirea Taberei Tabernacolului din Epifanie fiind deosebită de Curte (PT 1959, pag. 56). De atunci înainte altă clasă, Tăbărașii Consacrați în Epifanie, este chemată și pregătită ca ajutoari speciali pentru Vrednicii Bătrâni și acei Tineri în faza pământescă a Împărăției Milenare. Ei sunt primii care se consacră dintre *cvasi*-aleși, „al cincilea ordin din

sămânța lui Avraam” (E11, pag. 293; E12, pag. 185, 188; PT 1957, pag. 20-27; PT 1970, pag. 59). În perioada de la răpirea totală a Miresei lui Cristos, două din trei clase din poporul consacrat al lui Dumnezeu își împlinesc cursul în această viață – Marea Mulțime: (Această clasă este acum completată și ajută Turma Mică) Vrednicii Tineri și Tăbărașii Consacrați în Epifanie. Acestea par să fie reprezentate în aplicarea de după 1954 a Cântării 6:8 de cele trei grupuri de femei în relația specială cu Solomon cel antitipic – Domnul nostru. Cei din Marea Mulțime, care sunt Noi Creaturi, în faza spirituală a Împărăției, sunt – după Turma Mică – în cea mai apropiată relație cu Solomon cel antitipic; de aceea ei sunt bine reprezentați de împărăteșele lui Solomon, care dintre aceste trei grupuri aveau cea mai apropiată relație cu el.

³⁷ Noi îi mulțumim și îl laudăm pe Dumnezeu și pe Domnul nostru Isus pentru aceasta și alte desfășurări ce urmează ale Adevărului prezent asociat, atât de oportun pentru întărirea Tăbărașilor Consacrați în Epifanie și pentru statornicirea neclintită a credinței noastre a tuturor pe Cuvântul lui Dumnezeu. „Voi sunteți lucrarea lui Dumnezeu.” „Tatăl însuși vă iubește.” „Nimeni nu poate veni la mine decât dacă Tatăl care m-a trimis îl atrage” (Efeseni 2:10; Ioan 16:27; Ioan 6:44). Noi înțelegem că legământul avraamic sau de har rămâne să funcționeze până va începe Domnia Mijlocitoare Milenară a lui Cristos; când va fi introdus Noul Legământ al Legii care va avea nevoie de un mijlocitor.

³⁸ Cei cu inima sinceră „atrași” de Tatăl în timpul Veacului Evanghelic sunt, de fapt, copii ai mâniei; și înainte ca Tatăl să-i poată primi ca fii, El îi dă pe mâna lui Cristos; iar faptul că ei îl acceptă pe Cristos, sau faptul că sunt îndreptățiți prin credință în sângele Său, *nu prin credință într-un legământ*, îi pregătește să fie înapoiți Tatălui; cu condiția ca ei să fie încă voitori. Acestor îndreptățiți Apostolul le spune: „Vă îndemn deci, fraților, prin îndurările lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta este slujirea voastră înțeleaptă” (Romani 12:1). Dacă aceștia ar fi trebuit să fie făcuți perfecți în realitate, ei ar fi trebuit să fie lăsați în mâinile Fiului pentru acea lucrare de restabilire pe care numai El o face, și ar fi fost lăsați pentru Mileniu. Dar în schimb ei sunt îndreptățiți prin credință. Credința lor în Cristos, în meritul sacrificiului Său, adeverită prin aceea că resping păcatul, le este socotită ca dreptate, Isus atribuind meritul Său pe seama lor: „...să li se atribuie și lor...” (Romani 4:11).

³⁹ După aceea, când aceștia s-au consacrat deplin ca să facă voia Tatălui chiar până la moarte, le-a fost dat Spiritul sfânt; acei de sub Chemarea de Sus au fost concepuți de Spiritul sfânt ca Noi Creaturi, ei au devenit „membri” ai Seminței lui Avraam, membri ai Mijlocitorului Noului Legământ. Apoi, prin credință, ei au trecut la un plan nou, unde nu li s-a atribuit păcat sau imperfecțiune, atâta timp cât și-ar împlini angajamentul de consacrare și ar „umbla nu conform cărnii ci conform Duhului” (Romani 8:1).

⁴⁰ Sunt mulți consacrați care trăiesc în acest Veac Evanghelic Extins, și au o iluminare, înduioșare, energizare specială a Spiritului sfânt, fără să se afle sub chemări speciale. Mulți care trăiesc astăzi sunt reprezentați în sămânța lui Avraam de dinaintea Mileniului care nu este concepută de Spirit. Acest Spirit sfânt este unul de umilință, credință și ascultare în inimă, și de asemenea, pe cât este posibil în cuvânt și în faptă. Numai cei care au acest Spirit sfânt au favoarea, binecuvântarea și iluminarea divină mai abundent. Dumnezeu va înălța, ca ajutoare speciale, clasele de dinaintea restabilirii care nu sunt concepute de spirit. Vrednicii Tineri și Tăbărașii Consacrați în Epifanie, sub aspectele electivă ale acestui Veac Evanghelic Extins, sunt pregătiți pentru serviciul lor de a binecuvânta pe cei nealeși.

Cei nealeși vor veni din diferitele părți ale pământului ca să primească binecuvântările care vor fi administrate de Cristos; ajutat de cele cinci clase consacrate înainte de restabilire.

⁴¹ Luând în considerare din diferite puncte de vedere progresul minunat în lucrările lui Dumnezeu și ale lui Cristos în ultimii 140 de ani, vedem că prognozele întemeiate pe Biblie și învățăturile la subiect ale fr. Russell, „robul credincios și înțelept”, reafirmate, apărute și întărite de fr. Johnson și de alții, au intrat tot mai mult în împlinire pe parcursul dimineții Veacului Milenar! Fie ca inimile noastre să fie umplute de laudă și adorare către Dumnezeu și Cristos, și de o dorință stăruitoare de a fi credincioși după cea mai bună capacitate a noastră în chemările noastre respective, lucrând împreună cu ei în serviciul binecuvântat al Adevărului (2 Corinteni 6:1). Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze amintirea Mesagerului Parousiei și Mesagerului Epifaniei!

PT, №762, 2018, 18-25

ADEVĂRUL CONSTRUCTIV CE AVANSEAZĂ CU PRIVIRE LA SINGURA BISERICĂ ADEVĂRATĂ (În sensul său restrâns și larg.)

„A voastră este promisiunea și a copiilor voștri și a tuturor care sunt departe, atâția câți Domnul Dumnezeu nostru va chema” (Faptele 2:39);

„Păziți-vă în dragostea lui Dumnezeu” (Iuda 21);

„Într-adevăr Domnul Iehova nu va face nimic [la îndeplinirea planului său] fără să își reveleze taina lui servitorilor săi profeții (Amos 3:7).

SUNT multe Scripturi care se aplică numai la Turma Mică, cum ar fi cele care promet nemurirea, natura divină, moștenirea împreună cu Cristos, un loc pe tron și apartenență în Mireasă, în Preoțimea Împărătească etc. De asemenea sunt multe Scripturi care arată direct sau în principal la Turma Mică, însă au și o aplicare indirectă sau secundară, precum și o aplicare în

principiu, față de alți servitori credincioși ai Domnului. A recunoaște acest lucru înseamnă a împărți drept cuvântul Adevărului.

⁴³ În principal vorbind, biserica (ecclesia) se referă la Turma Mică, Corpul al cărui Cap este Cristos. Dar noi am învățat în studiile noastre că cuvântul ecclesia are o însemnătate mai generală și extinsă – cei chemați din

lume, cei care iubesc dreptatea aleși și credincioși, pe deplin consacrați lui Dumnezeu.

⁴⁴ Scripturile de asemenea se referă la o biserică falsă (Apocalipsa 2:9; 3:9). Și aceasta are o însemnătate principală (cristosul falsificat), și la fel o însemnătate mai generală – cei orbi, care practică nedreptatea (în care locuiește majoritatea lumii).

⁴⁵ Așadar este *Biserica Adevărată*, un grup mic al cărui Cap este Cristos, și de asemenea *Biserica Adevărată* în sens extins sau mai larg. Aici se ridică întrebarea: suntem noi din biserica falsă, ori suntem noi (ca candidați în Tăbărașii Consacrați în Epifanie) dintre cei chemați și separați ca să fim folosiți de Dumnezeu aici în Veacul Evanghelic Extins? Răspunsul nostru este acesta din urmă! Sunt multe dovezi că marele Iehova continuă să cheme din lume mai multe clase consacrate care sunt o parte din Biserica Sa Adevărată. Tatăl atrage la Fiul pentru „îndreptățirea prin credință în sângele său” pe acei care iubesc dreptatea și urăsc nelegiuirea, și vor să fie cu Dumnezeu (Ioan 6:44).

⁴⁶ Studiul nostru la acest subiect merge acum înainte către caracteristicile acestei Biserici Adevărate, modul în care Dumnezeu a avansat Adevărul cu privire la Biserica Sa și l-a susținut cu referințe aplicabile găsite în literatura Adevărului și sprijinite de referințe Scripturale.

ÎNCEPUTUL SĂU SPIRITUAL

Cea mai mare parte a Noului Testament este formată din adresări scrise către poporul Domnului, și fiecare Epistolă arată o ordine și o abilitate mare în prezentarea Adevărului în mod logic și cu forță. Cartea Faptelor însă conține consemnările câtorva discursuri predicate, dintre care niciunul nu este mai interesant decât cel care ne stă acum înainte pentru examinare.

⁴⁷ Se pare că cei unsprezece Apostoli vorbeau cu grupurile mici de oameni, aici și acolo, pe măsură ce se adunau împreună după ce auziseră despre manifestarea miraculoasă a puterii divine în legătură cu binecuvântarea de la Cincizecime. Este posibil ca Apostolii să fi vorbit fiecare într-un dialect distinct și separat și să fi fost auziți de diferite grupuri în diferite limbi; sau poate că au vorbit într-o singură limbă și au fost auziți și înțeleși în mod miraculos de ascultătorii lor diferiți. Nu suntem informați în ce mod, dar miracolul ar fi aproape la fel de mare oricum, și rezultatul același (PT 1989, pag. 34).

⁴⁸ Așteptând puterea de sus, cei unsprezece apostoli, și cu ei se pare un număr mare de credincioși (posibil 120, Faptele 1:15) au fost răsplățiți cu binecuvântarea de la Cincizecime. Ei erau „într-un gând la un loc”, probabil că așteptaseră binecuvântarea în timpul celor nouă zile precedente ale adunării lor. Dar Cincizecimea fiind în mod special o zi sfântă poate că li s-a părut probabil că le va aduce împlinirea speranțelor lor, așa că într-un gând sau de comun acord numărul total era prezent atunci. Este un cuget aici cu privire la faptul că este potrivit ca poporul Domnului să fie într-un gând sau în înțelegere în privința lucrurilor pe care le caută și le așteaptă. Pentru aceasta Domnul ne-a îndemnat prin Apostol să nu părăsim adunarea noastră împreună, și cu atât mai mult cu cât vedem apropiindu-se ziua – nu ziua Cincizecimii, ci o zi încă mai mare și mai măreață. Deși Cincizecimea a adus doar primele roade ale Spiritului, ziua pe care noi o așteptăm este ziua împlinirii tuturor

speranțelor noastre și tuturor făgăduințelor lui Dumnezeu (BS 1992, pag. 41).

⁴⁹ Noi nu putem să ne adunăm împreună în sensul literal, așa cum au făcut apostolii și biserica timpurie la Cincizecime, însă noi ne putem aduna împreună la un loc în alt sens. Noi putem veni în starea consacrată a inimii și vieții, și în unitate și părtășie cu Domnul și cu toți cei care sunt în aceeași stare sfântă, părtăși la aceeași binecuvântare a luminii interioare. Dispozițiile noastre naturale sunt diferite, cotiturile și întorsăturile lor diferite, însă mințile noastre noi sunt una, iluminate de același Tată, prin același spirit. Noi trebuie să căutăm armonia, și trebuie să înfrânăm, să mortificăm și să izgonim slăbiciunile cărnii și dispoziția gâlcevitore care ne poate aparține uneori – să fim insuflați sau energizați de un singur spirit de ascultare față de unicul Tată, și sub controlul singurei legi a iubirii.

UN MESAJ ȘI UN RĂSPUNS SUPLIMENTAR

⁵⁰ Mesajul de la Cincizecime al Apostolului Petru, Faptele 3:19, a fost o Evanghelică a îndurării, iertării, simpatiei, chiar și pentru cei care l-au răstignit pe Domnul. Asemenea predicilor tuturor apostolilor, această predică nu conținea nicio sugestie de chin veșnic, ci era plină de milă și har – „vorbind pace prin Isus Cristos Domnul nostru”. Rezultatul a fost că trei mii au fost îndemnați să-l accepte pe Isus ca pe Mesia. Rațiunea lor și dovezile prezentate de Apostol și de alți frați i-au convins, ei s-au conformat la sfatul Apostolului. Păcatele lor au fost acoperite temporar de meritul sacrificiului Domnului.

⁵¹ Sacrificiul lui Cristos pentru păcate nu a avut drept scop să îndreptățească pe oamenii care trăiesc în păcat, ci să îndreptățească pe acei care, renunțând la păcat, au căutat să trăiască separat de acesta și să vină în armonie cu Dumnezeu. Acesta încă este mesajul nostru. Nimeni nu are dreptul să-l strice ori să-l modifice în vreo măsură. Legea divină încă condamnă păcatul în carne. Prevederea divină pentru acoperirea păcatelor celor ce cred în Isus se aplică numai celor care caută să pună deoparte păcatul și să depună eforturi pentru dreptate. Numai pentru aceștia sunt toate aranjamentele și binecuvântările divine.

⁵² Mesajul sf. Petru a fost: Pocățiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului sfânt. Fiindcă a voastră este promisiunea și a copiilor voștri și a tuturor care sunt departe, *atâția câți Domnul Dumnezeuul nostru va chema* (Faptele 2:38, 39). Pretutindeni Scripturile ne aduc aminte că nimeni nu își ia singur această onoare – decât cei chemați de Dumnezeu, atrași de Tatăl, pot să vină acum la Fiul și să primească toate aceste binecuvântări. Acest lucru rămâne adevărat până astăzi (R4308).

⁵³ Cât de diferit și special este procedeuul lui Dumnezeu cu Biserica din acest Veac Evanghelic Extins? Noi răspundem, foarte diferit. O chemare specială merge mai departe către sămânța lui Avraam de dinaintea Mileniului, acei ce se consacră în timp ce predomină păcatul. Aceștia sunt „atrași” de Tatăl, după cum declară Isus: „Nimeni nu poate veni la mine [acum] decât dacă Tatăl care m-a trimis îl atrage”, și „pe cel ce vine la mine [atras de Tatăl] nicidecum nu îl voi arunca afară [respinge]” (Ioan 6:44, 37). Unii urmași ai Domnului nostru au fost atrași la El de Tatăl înainte să își fi completat sacrificiul pentru păcate la Calvar, iar alții au fost atrași pe parcursul Veacului Evanghelic; precum

declară Apostolul: „Atâția câți Domnul Dumnezeu nostru va chema” (Faptele 2:39). Aici este o inversare a scopului divin. Biserica Evanghelică, sub aranjamentul Legământului Avraamic, este atrasă la Fiul de Tatăl, dată Lui (Ioan 17:6, 12). Chemări speciale continuă până când vor fi completate scopurile Veacului Evanghelic Extins (PT 1963, pag. 25).

RECUNOAȘTEREA FAPTELOR

⁵⁴ În vremea de acum avem mare nevoie să recunoaștem aceste fapte, să abandonăm toate acele crezuri și tradiții ale oamenilor și să ne întoarcem la învățăturile lui Isus, ale celor doisprezece Apostoli și ale Profeților din Vechiul Testament. Numai atunci putem spera să redobândim poziția pierdută (...) Numai atunci ne putem întoarce la „un singur Domn, o singură credință, un singur botez”, un singur Tată, un singur Isus Capul nostru și O Singură Biserică Adevărată (Efeseni 4:5, 6). Continuăm să înțelegem că Singura Biserică Adevărată a fost și este formată numai din aceia (indiferent de rasă, poziție socială sau sex – Galateni 3:28) care ar merge în urmele lui Isus (1 Petru 2:21), și-ar prezenta trupurile omenești lui Dumnezeu, ca sacrificii vii (Romani 12:1; BS 1981, pag. 14; BS 1956, pag. 55).

⁵⁵ Poate că este momentul potrivit să întrebăm: de ce ar trebui Dumnezeu să facă o astfel de diferență pentru a-i căuta pe diferiții membri ai Bisericii adevărate? Cu siguranță este un motiv logic legat de aceasta, dacă am putea să-l găsim. Și cu siguranță este Adevărat că „Domnul Iehova nu va face nimic fără să își reveleze taina lui servitorilor săi profeții” (Amos 3:7). Dacă toți cei din omenire ar fi fost în inimă „cu adevărat israeliți” nu ar fi fost nevoie de un mijlocitor și un Nou Legământ – Legământul Avraamic ar fi fost cu totul de ajuns. Din cauza că omenirea este înstrăinată de Dumnezeu, răzvrătită împotriva Legii Divine și iubitoare de păcat, de aceea este necesară lucrarea mijlocitoare din Mileniu. Marele Mijlocitor (Cap și Corp) după ce va face „ispășire pentru păcatele tuturor oamenilor”, la încheierea acestui Veac, va lua *toți oamenii* pe seama Sa, și prin instruire, pedepse și corectări în dreptate, va cauza fiecare genunchi să se plece și fiecare limbă să mărturisească în armonie cu aranjamentul divin, sau îi va înlătura în Moartea a Doua.

⁵⁶ Noi cu autoritate bună înțelegem că toți oamenii s-au născut păcătoși: „Iată, am fost format în nelegiuire; și în păcat m-a conceput mama mea” (Psalmul 51:5), toți sunt copii ai mâniei, sub sentința divină a morții, însă sunt alte privințe din care toți *nu* sunt deopotrivă. Unii urăsc lanțurile de păcat în care sunt ținuți, și tânjesc după libertate și împăcare cu Dumnezeu, pe când alții iubesc păcatul și sunt înstrăinați de Dumnezeu. El nu este în cugetele lor. Așadar aici avem temeiul diferenței în procedeele Sale cu cele două clase. El ia seama la cei care sunt trudiți și împovărați, cei care vor să fie cu Dumnezeu dacă cumva l-ar putea găsi, El binevoiește pe aceștia să-i „atragă” la Isus în timpul acestui Veac Evanghelic Extins, prin cunoașterea Adevărului, care din partea Sa să fie îndreptățiți și să se facă acceptabili pentru Dumnezeu în consacrare (Romani 12:1). Cei neevlavioși nu sunt „atragi” sau chemați la consacrare în timpul acestui Veac Evanghelic, ci sunt lăsați ca Răscumpărătorul lor să se ocupe de ei când își va asuma funcția de Mijlocitor între Dumnezeu și oameni – lumea.

⁵⁷ Dar nu declară Scriptura despre cei ce cred că am fost „dușmani ai lui Dumnezeu prin fapte rele?” Și nu ne pune aceasta pe același nivel cu lumea, în dușmănie față de Dumnezeu? Noi răspundem: Nu, este o diferență. Masa lumească sunt dușmani față de Dumnezeu, nu doar în privința faptelor lor imperfecte, pe care El nu le poate accepta, ci de asemenea și mai ales din cauza că inimile lor sunt înstrăinate de El. Ei iubesc nedreptatea. Cei ce cred, dimpotrivă, chiar dacă au fost odată dușmani prin fapte rele, nu mai sunt dușmani, deși sunt încă oarecum imperfecti, iar Dumnezeu, care citește inima, are de-a face cu ei din acel punct de vedere, și îi conduce la Cristos, ca meritul sacrificiului Său să poată compensa deficiențele păcatului și faptelor lor imperfecte.

⁵⁸ Din nou Apostolul spune că noi am fost străini, și „înstrăinați de cetățenia lui Israel”. Da, noi care am fost neamuri, am fost cu totul separați și înstrăinați de Dumnezeu, până a venit Cristos, și am găsit acces la favoarea divină prin El, în timp ce iudeul a avut o măsură de favoare divină și posibilitate de dezvoltare înainte de a veni Cristos. Sf. Pavel spune că zidul din mijloc al despărțirii dintre iudei și neamuri a fost dărâmat, așa încât, în providența lui Dumnezeu, păgânul cu inima cinstită nu mai era un străin pentru Dumnezeu față de aproapele său iudeu (Efeseni 2:12-19; R4485; R4368; PT 1963, pag. 25).

ADAPTAT PENTRU TREBUINȚA NOASTRĂ

⁵⁹ Biserica Adevărată din zilele noastre recunoaște cu certitudine cum mult mai adâncă și mai semnificativă este mărturia inimilor noastre față de valoarea Bibliei pe măsură ce venim, pas cu pas, la o apreciere cuvenită a cuvintelor glorioase și minunate ale vieții. Dumnezeu nu revelează tuturor tainele Sale, ci numai aceluia care au anumite calități ale inimii și minții. Acest aspect al instrucțiunii lui Dumnezeu va continua *împreună cu adaptări* (pentru clasa chemată acum) din scrierile fratelui Russell și fratelui Johnson pentru a se potrivi necesităților noastre actuale (BS 2016, pag. 4; BS 1958, pag. 75; PT 1954, pag. 59).

⁶⁰ Fratele Jolly ne-a adus neconținut în atenție aceste gânduri în slujirea sa de mai târziu. În calitate de Hiram cel antipic, el a fost ultimul membru din Marea Mulțime care și-a terminat cursul pe pământ. Cu moartea sa el a completat Curtea Interioară a Templului din Epifanie. Ajutorii fratelui Jolly din Vrednicii Tineri după moartea sa au continuat lucrarea de completare a Curții Exterioare a Templului din Epifanie. De atunci ceilalți ajutoari ai săi (din Vrednicii Tineri și Tăbărașii Consacrați în Epifanie) continuă lucrarea de construire a Taberei din Epifanie așa cum a fost el instruit și îndrumat, până când va fi terminată, întrucât până acum această dată rămâne necunoscută (PT 1975, pag. 38).

⁶¹ Să ținem cont și de acest gând! După cum s-a arătat în PT 1972, pag. 15, dacă Dumnezeu face o excepție de la principiul general „întâi iudeului” în cazul clasei Vrednicilor Tineri, care intră sub Noul Legământ dar este în principal din linia neamurilor, desigur nu există niciun motiv din care El nu ar putea face o excepție și în cazul celeilalte clase de consacrați – Tăbărașii Consacrați în Epifanie, care de asemenea va intra sub Noul Legământ dar este în principal din linia neamurilor – clasa care în același chip Îi este credincioasă în consacrare în timp ce încă predomină păcatul.

„PĂZIȚI-VĂ ÎN DRAGOSTEA LUI DUMNEZEU”

⁶² „Păziți-vă în dragostea lui Dumnezeu” este invitația lui Iuda 21 pentru Biserica Adevărată. Prin urmare, „voi” din textul nostru sunt cei din Turma Mică, care sunt singurii care au fost sfințiți de Tatăl. În consecință, strict vorbind, îndemnul din textul nostru s-a aplicat la Turma Mică, *deși în principiu* se poate aplica la Vrednicii Tineri buni și Tăbărașii Consacrați în Epifanie. Da, este cu totul potrivit să se aplice acum la Vrednicii Tineri curați și Tăbărașii Consacrați în Epifanie. Doar pentru că sunt astfel ei ar trebui să caute să dobândească iubirea lui Dumnezeu și apoi să o mențină, datorită chemării lor actuale și a perspectivelor lor de viitor ca atare, altminteri vor cădea. Prin urmare, Dumnezeu va face să lucreze spre bine pentru ei faptul că ei posedă iubirea Sa *pentru ei* (PT 1985, pag. 23, 25).

⁶³ Pe acest principiu Dumnezeu harului și dreptății îi asigură pe cei fideli ai Săi din poporul Adevărului de astăzi (da, Singura Biserică Adevărată în 2019) cu aceste cuvinte minunate: „Tot așa va fi cuvântul meu care iese din gura mea, nu se va întoarce la mine gol, ci va împlini ceea ce îmi place și va prospera în lucrul la care l-am trimis” (Isaia 55:11). Acei care astăzi sunt loiali față de Adevărul din Parousie și Epifanie și „luptă cu zel pentru credința care a fost dată sfinților o dată” (Iuda 3), care „umblă în lumina lui Iehova” (Isaia 2:5), vor avea *același fel* de experiență binecuvântată de care cei din Turma Mică au avut în *timpul lor* în Veacul Evanghelic; căci „dacă Dumnezeu este pentru noi, cine poate fi împotriva noastră?” (Romani 8:31; PT 1964, pag. 62).

MANA DIN BIBLIE

ADEVĂR PE MĂSURĂ CE DEVINE CUVENIT

⁶⁴ Iehova privilegiază Biserica Adevărată (cei pe deplin consacrați de astăzi) cu acest mesaj: peste Adevărul deja acordat Domnul pune mai mult Adevăr, adăugând învățătură peste învățătură, regulă peste regulă (Isaia 28:10, 13). Căderea manei pe rouă toată noaptea sugerează dezvoltarea progresivă a Adevărului (Proverbe 4:18), amintindu-ne mereu de gândul exprimat într-o cântare: „Încă mai mult trebuie să urmeze” [CM80, n.e.]. O! Programul Divin nu s-a schimbat, ci în scrierile Adevărului au fost date afirmații mai clare cu privire la el (E11, pag. 318).

⁶⁵ Adevărul pe măsură ce devine cuvenit a ajuns la poporul lui Dumnezeu *adaptat* la diferitele lui nevoi, circumstanțe și experiențe providențiale; căci Cuvântul lui Dumnezeu a fost în așa fel construit de Dumnezeu încât nu este numai *adaptat* la nevoile poporului lui Dumnezeu în general, ci de asemenea este *adaptat* la nevoile lor personale în mijlocul diferitelor lor circumstanțe și experiențe. Acest lucru arată că Dumnezeu și Adevărul lui Dumnezeu este practic. Faptul că Dumnezeu a aranjat Cuvântul Său pentru a putea fi *adaptat* la nevoile generale ale poporului Său este evident din Amos 3:7: „Într-adevăr Domnul Iehova nu va face nimic [la îndeplinirea planului Său] fără să își reveleze taina lui servitorilor săi profeții”. Dumnezeu a spus: „Voi ascunde eu de Avraam ceea ce fac?” (Geneza 18:17). Exemple: Avraam și Lot au știut dinainte despre distrugerea Sodomei; Noe a știut despre potop la timp pentru a construi arca (E9, pag. 20).

⁶⁶ Domnul și Capul nostru a spus, Ioan 15:15: „De acum înainte nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face domnul său, ci v-am numit prieteni, pentru că toate *câte am auzit de la Tatăl meu vi le-am făcut cunoscute*”.

Domnul nostru va cunoaște cu siguranță timpurile și anotimpurile la *vremea cuvenită*, din moment ce el trebuie să îndeplinească planul, și dacă nu *s-a schimbat*, el va face de cunoscut planurile către cei apropiați lui și asociați în lucrarea sa – *prietenii săi, sfinții săi* (SITS 1, pag. 21).

⁶⁷ Să remarcăm cum Iehova a asigurat progresul Adevărului în timpul Parousiei și Epifaniei. Fr. Russell a avut cinci ajutoari speciali unul după altul, primii patru au naufragiat total: dnii Barbour și Paton, dna Russell și dl M.L. McPhail, a cărui cădere în 1908 a prilejuit un alt frate să-i ia locul, care a păstrat acea favoare până la sfârșitul activității de peregrin a fr. Russell. Pastorul Johnson, înarmat cu Adevărurile fundamentale *a progresat* cu Adevărul prezent până la moartea sa (E9, pag. 32).

⁶⁸ Apoi să remarcăm cum Iehova l-a făcut în stare pe scumpul nostru Pastor Jolly să aducă încă o bijuterie a înțelegerii în privința adaptării Adevărului la zilele noastre. La o Adunare de Întrebări din 27 octombrie 1968, s-a pus întrebarea: Putem adopta cuvintele noii creații la Marea Mulțime? Acum, de exemplu, să luăm textul din 2 Petru 1:4, „«pentru noi» sunt promisiuni mari și scumpe, ca prin acestea noi să devenim părtași naturii divine” [după redarea autorului, n.e.]; acum cum veți citi acest text, voi care nu sunteți din Turma Mică, iar aceasta ne cuprinde pe toți, cum vom aplica acest text pentru a căpăta binecuvântări pentru noi înșine; bine vom spune, și „pentru noi” sunt promisiuni mari și prețioase și prin acestea putem să devenim părtași vieții perfecte, fie în gloria cerească fie în gloria terestră... Dacă nu suntem concepuți de Spirit am spune: O da, pentru noi sunt promisiuni mari și prețioase: prin acestea putem deveni Vrednici Tineri sau Tăbărași Consacrați în Epifanie și să avem viață veșnică. Noi trebuie să luptăm lupta cea bună a credinței și să apucăm viața veșnică, și acest lucru se aplică la fiecare dintre noi. Așa așa adapta eu textul.

⁶⁹ Continuăm cu încă o bijuterie de la o Adunare de Întrebări cu Fr. R.G. Jolly, duminică, 31 octombrie 1971: Deci eu așa spune că Vrednicii Tineri și Tăbărașii Consacrați în Epifanie își vor termina cursul înainte de stabilirea Noului Legământ ... și de atunci vor intra Tăbărașii Consacrați în Epifanie. Sunt ei o parte a etapei Laodiceea a bisericii? Da, în acel sens mai larg, în cel mai larg sens, da. Iar etapa Laodiceea a bisericii continuă în cel mai larg sens al său până când Veacul Evanghelic se termină de tot.

LUMINA CELOR CONSACRAȚI

⁷⁰ Romani 12:1 afirmă: „Vă îndemn deci, fraților”. Această afirmație cere o definiție la faptul cine sunt frații! Frații sunt: (1) Cei care s-au obligat față de Domnul să se reformeze, și (2) cei care și-au consacrat viețile chiar până la moarte. Cristos devine girant pentru aceștia care s-au întors de la păcat, au crezut în Domnul Isus și s-au consacrat. El le acoperă păcatul adamic și le garantează meritul său continuu dacă ei sunt credincioși. Domnul a garantat acestora care și-au consacrat viețile lui, chiar până la moarte, că el îi va auzi și le va da, conform înțelepciunii sale, cele mai folositoare experiențe și binecuvântări.

⁷¹ Toți frații au lampa, cuvântul sigur al profeției pe care Petru îl numește o lumină într-un loc întunecos. În timp ce ei mențin atitudinea potrivită de frați, ca studenți credincioși, blânzi și umili ai Cuvântului ei nu vor fi nicicând în întuneric: *ei* vor avea Adevărul furnizat ca hrană

la *timp cuvenit*. Acei care trăiesc în deplină armonie cu Dumnezeu niciodată nu au fost lăsați în neștiință față de Adevărul necesar, să își caute pe băjbăite calea prin întuneric cu lumea. De-a lungul secolelor Singura Biserică Adevărată alcătuită din frații consacrați pe care Isus a format-o nu este niciuna dintre denominațiile creștine, ci mai degrabă a fost adunarea creștinilor adevărați dinăuntru și dinafara tuturor denominațiilor. Singura Biserică Adevărată este compusă numai din cei (indiferent de rasă, poziție socială sau sex – Galateni 3:28) care merg pe urmele lui Isus (1 Petru 2:21), și își prezintă trupurile umane lui Dumnezeu, ca jertfe vii (Romani 12:1).

⁷² Biserica Adevărată, sau corpul religios, la care noi și alți consacrați (dintre care mulți nu au auzit niciodată despre MML) au avut privilegiul de a se alătura, conform fratelui Johnson (E6, pag. 102, 103) este „invizibilă atât pe plan local cât și general, deși se manifestă prin activitățile, aranjamentele, întrunirile și servitorii săi vizibili, fie într-un loc fie în toate locurile. Cu alte cuvinte, *nu există o organizare generală vizibilă* a Bisericii Dumnezeului cel viu care să facă ca diferitele Ecclesii sau diferiții indivizi să fie părți organice ale unui Corp general vizibil”.

⁷³ În 1934 Pastorul Johnson a scris aceste cuvinte suplimentare: „Întâi de toate, El ne-ar avea în vedere numai ca Singura Biserică Adevărată, sau corp religios, aceea pe care Domnul a organizat-o, cu Sine însuși ca unicul ei Cap, care în sens larg cuprinde pe Marea Mulțime și pe Vrednicii Tineri, pe toți din Biserica celor Întâi-născuți (E4, pag. 323, 330, par. 5, pag. 333, par. 1). Acesta este singurul corp religios la care ar trebui să pretindem că ne-am alăturat”. Iar noi putem spune în plus că aceasta îi cuprinde pe Consacrații din zilele noastre, aceia care au același spirit și aceeași relație cu Domnul ca și aceste clase de consacrați de mai înainte.

⁷⁴ Fr. Jolly confirmă și extinde acest Adevăr în PT 1956, pag. 43: „Din punctul de vedere al Domnului există o Singură Biserică Adevărată (Coloseni 1:24; Evrei 12:23), și El nu recunoaște în felul acesta alte organizații numite biserici. Al doilea, că această singură Biserică pe care o recunoaște Dumnezeu este numai o «turmă mică» (Luca 12:32). Deci nu trebuie să căutăm cea mai mare organizație pentru Biserica Adevărată a lui Cristos. Al treilea, noi suntem informați că această «turmă mică» nu conține mulți bogați, ori mari, ori înțelepți conform cu înțelepciunea acestei lumi” (1 Corinteni 1:26; Herald Epiphany 1934, pag. 33).

A CINCEA CLASĂ DE ALEȘI

⁷⁵ Noi, Tăbărașii Consacrați în Epifanie, luminați de Epifanie, care trăim în Secerișul Veacului Evanghelic Extins, cu o înțelegere clară și concisă și credință deplină afirmăm că cei din „biserica întâilor născuți, care sunt scriși în cer” (Evrei 12:23), care include pe cei din Marea Mulțime precum și pe cei din Turma Mică, toți și-au terminat cursul pământesc și au ajuns la locurile lor în Împărăția cerească. Această parte a Singurei Biserici Adevărate este completă! De asemenea, din dovada bună de principiu, înțelegem că rolul conducător al Vrednicilor Tineri este acum sfârșit. Cu această înțelegere recunoaștem a cincea clasă de aleși chemată de Dumnezeu în timpul prezent, care este alcătuită din cei consacrați luminați de Spirit, neconcepuți de Spirit, care acum sunt pregătiți pentru rolul lor important de ajutori speciali ai Vrednicilor pentru

a-i aduce pe restituționiști, în timpul Domniei Mijlocitoare a lui Cristos din Mileniu, la înțelegerea lor corectă de a avea viață veșnică pe un pământ desăvârșit.

⁷⁶ Cu toate că termenul „Tăbărașii Consacrați în Epifanie” nu se găsește în Scripturi, cele trei cuvinte care le formează numele sunt Scripturale. Tăbărași = locul de ședere; Consacrați = starea inimii; Epifania = perioada de timp! Această denumire clară poate fi explicată ca fiind numele acelei clase care intră în poporul lui Dumnezeu, în tabăra antitipică a lui Israel, și devin urmași consacrați ai lui Isus după ce chiar cei aleși din Veacul Evanghelic au fost toți aleși însă înainte de a se arăta sau a se revela Cristos în Venirea Sa a Doua către lume ca distrugător al imperiului lui Satan și întemeietor al Împărăției lui Dumnezeu. Această clasă va fi privilegiată cu „învierea celor drepti” (Luca 14:14). Acest termen de asemenea îi *deosebește* de acei care se vor consacra în timpul când va fi deschisă Calea Sfințeniei. Pe aceia i-am putea *numi în mod corespunzător Tăbărașii Consacrați în Mileniu* (PT 2002, pag. 43).

⁷⁷ Toți cei consacrați, luminați de spirit, neconcepuți de Spirit, sunt sub conducerea lui Cristos ca Cap și nu trebuie să încerce să Îl învețe, ci trebuie să se bucure în privilegiul lor de a învăța de la El. Prin urmare, frații trebuie să continue practica de a avea capetele descoperite în adunări, și numai frații trebuie să servească ca învățători în adunările ecclesiei. Iar surorile trebuie să se bucure în privilegiul lor de a-i ajuta pe frați (și pe ele însele) să rămână umili și pe deplin supuși la învățăturile Domnului, având capetele acoperite în toate adunările ecclesiei și păstrând tăcerea în privința predării la adunările doctrinare. Ele țin o predică minunată și mult necesară exprimată prin gesturile și acțiunile lor.

⁷⁸ Este foarte potrivit ca astfel de practici să continue. Cu toate că în primul rând se face referire la simbolurile că Cristos este Capul iar Biserica este Corpul, același principiu se aplică în toate ecclesiile poporului consacrat al lui Dumnezeu din zilele noastre, căci acestea sunt *toate părți ale bisericii*, ecclesia (cei chemați), în sensul mai larg. Nu trebuie să uităm că alții în afară de Turma Mică sunt ilustrați că sunt într-o *relație conjugală cu Domnul nostru Isus*. Rut în relația ei conjugală cu Boaz îi tipifică pe Vrednicii Tineri mai timpurii într-o relație conjugală simbolică cu Domnul nostru Isus (Rut 4:10-13; E4, pag. 394, 395).

APLICARE LA TĂBĂRAȘII CONSACRAȚI ÎN EPIFANIE

⁷⁹ Învățăturile lui Isus și ale Apostolilor cu privire la semnificația mai adâncă a celor Zece Porunci și cu privire la alte lucruri din Predica de pe Munte (Matei 5:1-12), despre căsătorie și divorț (Matei 19:1-9), despre alegerea bătrânilor (Faptele 14:23; Tit 1:5), despre surori că își acoperă capul în adunările ecclesiei și nu predau la adunările doctrinare ale ecclesiei etc., se aplică la cei care se consacră între Veacuri tot așa cum se aplică la Turma Mică și la Marea Mulțime. Discipolii lui Cristos care se consacră între Veacuri nu trebuie să creadă că aceste instrucțiuni se aplică numai la cei concepuți de Spirit iar la ei nu, *sau că la ei se aplică numai într-un fel mai puțin*. Există numai un fel de consacrare – consacrare deplină lui Dumnezeu, de a face voia Sa – căci tuturor celor din sămânța lui Avraam de dinaintea Mileniului și numai celor care fac și țin o astfel de consacrare li se vor da locurile favorizate ca Leviți și Netinimi antitipici în Împărăție (PT 1982, pag. 94).

⁸⁰ Trebuie să ținem cont și de faptul că (așa cum s-a arătat în PT 1968, pag. 44-46) Dumnezeu nu își va îndepărta niciodată favoarea Sa de la oamenii Săi fideli, fie că sunt copiii Săi concepuți de Spirit fie că sunt servitorii și prietenii Săi consacrați, luminați de Spirit dar neconcepuți de Spirit din vremea de dinainte și de după Chemarea de Sus. Vrednicii Tineri în Curtea antitipică și Tăbărașii Consacrați în Epifanie în Tabăra antitipică sunt acum îndreptățiți de probă prin credință, au „pace cu Dumnezeu” și „pacea lui Dumnezeu”, sunt din Casa Credinței Epifaniei, sunt prietenii lui Dumnezeu și fiii Săi în perspectivă, au tovărășie cu El și sunt privilegiați să se roage Lui ca viitorul lor Tată. Își vor pierde ei această relație binecuvântată cu Dumnezeu când vor intra sub Noul Legământ și Mijlocitorul său, și când vor intra sub îndreptățirea prin fapte în loc de îndreptățirea prin credință? Cu siguranță nu!

⁸¹ La așezarea Singurei Biserici Adevărate, Dumnezeu îi va onora foarte mult pe Tăbărașii Consacrați în Epifanie; căci ei se dovedesc credincioși în încercări mai mari decât vor avea restituționiștii în general. Ei vor fi privilegiați să fie ajutorii speciali ai Vrednicilor și vor fi în stare să dea un ajutor real pentru toată omenirea în timp ce vor merge cu ea pe Calea Sfințeniei. Să afirmăm din nou că Tăbărașii Consacrați în Epifanie sunt separați și deosebiți de clasele concepute de Spirit, care sunt Marea Mulțime (vezi E4, pag. 115-117) și Biserica care este Corpul lui Cristos, care constă numai din 144000 de membri (Apocalipsa 7:1-4; 14:1).

BIBLIA ADEVĂRATĂ

⁸² Până acum am folosit cuvântul Adevăr de 23 de ori în acest articol. Poate că ar trebui să accentuăm unde își are originea acest mesaj al Adevărului care înaintează. Fără ezitare răspundem: în „Biblie”, cuvântul lui Dumnezeu, expus pentru înțelegerea noastră prin vasele alese ale lui Dumnezeu! Da, în Biblie, cea mai mare dintre cărți. Multe dintre cele mai bune și cele mai nobile caractere ale lumii au recunoscut măreția Cărții lui Dumnezeu, chiar cei care nu au pretins că sunt creștini consacrați. Aceste mărturii vin la noi din afară mai degrabă decât dinăuntru – în principal de la cei care înțeleg foarte puțin din Planul Divin al Veacurilor adevărat. Cu cât mai profundă și semnificativă este mărturia inimilor noastre față de valoarea Bibliei pe măsură ce venim, pas cu pas, la o apreciere cuvenită a cuvintelor glorioase și minunate ale vieții pe care le conține, și la semnificația adevărată a celor mai mari și prețioase promisiuni, prin care în planul DOMNULUI este proiectat ca Singura Sa Biserică Adevărată să fie pregătită pentru a fi instrumentele DOMNULUI pentru binecuvântarea finală a tuturor familiilor pământului (Geneza 12:3; 22:16-18; BS 2016, pag. 4; BS 1958, pag. 75). Poate că acesta ar fi un moment bun să întrebăm: pentru cine sunt scrise cuvintele din Ieremia 15:16? „Cuvintele tale au fost găsite și eu le-am mâncat; și cuvântul tău a fost pentru mine veselia și bucuria inimii mele, pentru că eu sunt chemat după numele tău, Iehova Dumnezeu al oștirilor.” Ei bine, Dumnezeu nu revelează tuturor tainele Sale, deci numai celor care au anumite calități ale inimii și minții (celor consacrați).

⁸³ Cu acest cuget în inimile și mințile noastre examinăm Ioan 10:10: „Eu am venit ca ele să aibă viață și să o aibă mai abundent” [KJV]. În acest text Domnul nostru Isus se referă la două clase: la cei ascultători din lume, și la Biserica care

este Corpul Său, „plinătatea celui care umple toate în toți” (Efeseni 1:22, 23), care cu El are parte în natura divină, cu viață „mai abundent”, în sensul că este viață inerentă, care nu necesită să fie susținută. Această afirmație este în sens foarte strict și restrâns! Trebuie să acceptăm că în sens restrâns partea a doua a acestei scripturi arată direct și în primul rând la Turma Mică, dar în sens mai larg de asemenea are o aplicare indirectă și secundară, în principiu, la alții dintre servitorii credincioși ai Domnului. Luca 21:15 este o scriptură care se poate aplica și la servitorii fideli ai Domnului din alte clase (PT 1964, pag. 62).

⁸⁴ Despre cei Consacrați care se dezvoltă în încercările din Timpul de Strâmțorare după ce numărul de membri al claselor chiar alese este completat dar înainte de deschiderea Căii Sfințeniei sub Noul Legământ de asemenea se poate spune că primesc o viață mai abundentă decât aceea dată altor restituționiști în general, pentru că ei vor avea cea mai mare onoare printre aceștia. Și într-un sens anumit restituționiștii în general pot fi incluși în a doua binecuvântare din Ioan 10:10; fiindcă omenirii în general nu numai i se va da viață ca rezultat al jertfei de răscumpărare a lui Isus pentru ea, ci de asemenea o va avea mai abundent decât a avut-o Adam inițial – în sens că ea va fi îmbogățită foarte mult de lecțiile pe care le-a învățat în școala experienței cu păcatul și consecințele lui îngrozitoare (vezi SITS 1, pag. 122, 124). Miliarde de oameni se vor bucura împreună de viață într-o tovărășie binecuvântată, și vor avea o casă pământescă mai largă și umplută cu descoperiri, invenții, îmbunătățiri și comodități minunate cu mult peste ceea ce s-a bucurat Adam sau la ce chiar a visat (BS 1968, pag. 3).

⁸⁵ Încheiem acest studiu despre Adevărul Constructiv care Avansează pentru Tăbărașii Consacrați în Epifanie cu privire la locul lor în Singura Biserică Adevărată întorcându-ne la Iuda 21, care ne invită: „păziți-vă în Dragostea lui Dumnezeu”. Așadar, „voi” din textul nostru sunt cei din Turma Mică, care sunt singurii care au fost sfințiți de Tatăl și chemați și păstrați în Isus Cristos. Prin urmare, îndemnul din textul nostru se aplică, în sensul său restrâns sau limitat, la Turma Mică, deși în principiu se poate aplica la Vrednicii Tineri buni și Tăbărașii Consacrați în Epifanie care sunt credincioși în Cristos Isus acum. Experiența consacrării dă acestor Tăbărași mai mult decât oricărui altora privilegiul de a fi printre ajutorii principali ai Vrednicilor Bătrâni și ai celor Tineri în serviciul lor din Mileniu în Împărăție, atât de aproape ajung ei în multe cazuri să fie dintre cei aleși (PT 1959, pag. 42).

⁸⁶ Dumnezeu nu a dat Tăbărașilor Consacrați în Epifanie spiritul fricii, ci al puterii și iubirii și al minții sănătoase (2 Timotei 1:7). Da, noi „păzim” și păstrăm iubirea lui Dumnezeu la fel ca toți ceilalți Sfinți: *hagios*, cei sfinți, cei dedicați, cei consacrați și cei rânduiți (Ezra 8:20). De fapt, toți cei consacrați sunt sfințiți, sfinți pentru Dumnezeu, și de aceea sfinți în această întrebuintare mai largă a cuvântului (PT 1968, pag. 54).

⁸⁷ Noi, în calitate de candidați în Tăbărașii Consacrați în Epifanie, să acceptăm în inimile noastre încercările, probele și acțiunile de cernere pe care Dumnezeu le pune înaintea noastră. Privilegiul de a avea iubirea lui Dumnezeu acum va lucra spre bine, să ne păzim în iubirea lui Dumnezeu.

ISTORIA VEACULUI EVANGHELIC ÎN PROFETIE

Isaia 24:1-23

ACEST studiu despre răsturnarea națională a națiunii iudaice va fi folositor când se va face din punctul de vedere al aplicării profetice și împlinirii ei sub Titus în Secerișul Iudaic.

⁸⁹ Din acest punct de vedere Isaia 24 se aplică profetic de la începutul Secerișului Iudaic și mai departe pe toată durata Veacului Evanghelic și în Domnia Mijlocitoare a lui Cristos din Mileniu. Întâi descrie împrejurările din Secerișul Iudaic (vers. 1-12), un timp de confuzie și nenorocire, și de asemenea de pustiire a Iudeii ca pedeapsă de la Iehova din cauza nelegiuirilor Israelului Trupesc ca națiune. Apoi (vers. 13-16) vorbește despre o rămășiță credincioasă împrăștiată printre națiuni și care Îl glorifică, chiar în țări îndepărtate. În continuare (vers. 16-23) descrie perfidia anumitor conducători din Veacul Evanghelic, mai ales a ierarhiei, în Babilonul simbolic, în Creștinătate, atacarea și persecutarea poporului Domnului în Veacul Evanghelic, răsturnarea și îndepărtarea imperiului lui Satan, atât laic cât și religios, în marele Timp de Strâmtorare, și inaugurarea și prosperarea domniei glorioase de dreptate a lui Dumnezeu prin Cristos (Apocalipsa 11:15) în cerurile noi și pământul nou. În principal Isaia 24 ne dă o istorie scurtă a Veacului Evanghelic întreg.

⁹⁰ Cuvântul ebraic *ereț* apare de 16 ori în Isaia 24, și foarte frecvent în alte părți în Biblie. De obicei este tradus fie „pământ”, așa ca în vers. 1, fie „țară” (vezi nota de subsol din ASV la vers. 1; Leeser îl redă „țară” peste tot în vers. 1-12). O mare parte a exprimării din vers. 1-12 favorizează aici traducerea „țară” mai degrabă decât „pământ”, deoarece țara este direct implicată precum și oamenii (comp. Osea 4:3, 6, 9; Luca 13:34, 35; 21:20 etc.).

⁹¹ Având în vedere faptul că Israelul Trupesc este un tip al Israelului Spiritual, și întrucât Secerișul Iudaic își găsește paralela în Secerișul Evanghelic, este destul de potrivită aplicarea expresiilor: „golește pământul”, „îl risipește”, „îl răstoarnă” etc., de asemenea până la sfârșitul sau Secerișul Veacului Evanghelic, mai ales al Timpului de Strâmtorare din 1914 și mai departe (vezi de ex. Z1813 ultimul par., Z5041 col. 2; Z5735 col. 2; BS 1960, pag. 63; BS 1968, pag. 63). Totuși, cum deja s-a menționat, aici vom examina profeția din Isaia 24 în ansamblu așa cum s-a împlinit istoric și cronologic începând din Secerișul Iudaic în care a început Veacul Evanghelic.

DUMNEZEU PEDEPSEȘTE ISRAELUL TRUPESC

⁹² Atunci când Isus, născut sub Lege, a venit la poporul Său, „ai săi nu l-au primit” (Galateni 4:4; Ioan 1:11) – „cetățenii lui îl urau și au trimis o solie după el, spunând: Nu voim ca acest om să domnească peste noi” (Luca 19:14); iar ei, mai ales conducătorii lor fățarnici – „călăuze oarbe” – au urzit împotriva Lui și l-au persecutat, „l-au aruncat afară ... și l-au ucis” (Luca 20:14, 15; Faptele 2:36; 3:15). El i-ar fi adunat împreună sub Sine ca Mesia, întocmai cum o cloșcă își adună puii sub aripile ei, dar ei nu au voit; astfel casa lor le-a fost lăsată pustie (Matei 23:13-29), iar organizarea lor națională a fost răsturnată și distrusă de armatele romane (Luca 21:20-24; Comentarii Bereene).

⁹³ Isaia în vers. 1 profețește în câteva afirmații atotcuprinzătoare pedeapsa pe care Iehova o va abate asupra

națiunii iudaice în Secerișul Iudaic „din cauza fărădelegii lor [respingerii lui Isus] și din cauza nelegiuirilor lor [păcate împotriva Legământului Legii]” (Psalmul 107:17; a se vedea E4, pag. 169): (1) El le va goli țara; (2) El o va risipi; (3) El o va răsturna (literalmente, *îi întoarce fața* – vezi nota explicativă; ca de ex. o butelie este golită fiind întoarsă cu susul în jos – fața fiindu-i gura; compară cu Psalmul 146:9); și (4) El îi va risipi în afară în împrăștierea din Veacul Evanghelic (comp. Deuteronom 4:27; 28:64; 30:3).

⁹⁴ Apoi Isaia continuă să dea unele detalii: Toate grupurile vor suferi deopotrivă, indiferent de poziție socială (vers. 2); țara va fi complet golită și jefuită (vers. 3); țara și locuitorii ei, precum și cei mari, vor jeli, vor tânji și se vor veșteji (vers. 4). Israeliții în general au pângărit, au murdărit, au întinat țara lor, în care locuia Dumnezeu (Numeri 35:33, 34), prin necredințioșia lor față de El, în fărădelegea lor, prin idolatrie și altfel, prin schimbarea preceptelor (legilor) Sale, a statutelor Sale, a doctrinelor Sale (rânduiei; Exodul 18:20; E11, pag. 332), și prin ruperea legământului veșnic (vers. 5; comp. Ieremia 3:1-5; 11:2-10; E14, pag. 330, 352, 353; Ezechiel 16:59).

⁹⁵ Intenția bună a lui Dumnezeu a fost să facă din Israel „un popor pentru el”, precum El jurase părinților lor – „lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob” (Deuteronom 29:13); dar din cauza infidelității lui Israel, a neloyalității lor față de El, Dumnezeu legământului lor, El le-a trimis blestemul promis (Deuteronom 11:26-28), și acesta le-a devorat domeniul doctrinar și spiritual (comp. Ieremia 7:34; E14, pag. 346 sus) și le-a pustiit țara natală, nimicind națiunea iudaică, salvând însă o rămășiță din popor – israeliții cu adevărat (vers. 6; a se vedea Romani 9:27, 29; 11:5; B 205, 206).

⁹⁶ Tragică cu adevărat a fost pustiirea Israelului Trupesc. Veselia de sărbătoare a fost schimbată în tăcere și întristare. Pentru israeliții necredincioși, aprovizionarea lor cu Adevărul pe măsură ce devine cuvenit prin conducătorii lor (vinul nou) a fost golit – această sursă de aprovizionare (vița de vie) s-a veștejit și a adus dezamăgire, și cei veseli s-au întristat (vers. 7; comp. Ioel 1:10, 12). Bucuria adevărilor lor mai simple a încetat dintre ei (vers. 8; comp. Osea 2:11), iar adevărurile mai adânci au devenit amare pentru ei – vinul lor s-a transformat în amărăciune (vers. 9; comp. Deuteronom 32:32, 33).

⁹⁷ Națiunea iudaică, guvernul lor religios (cetatea), a făcut de nimic legea și ordinea divină, precum și mesajul lui Isus în calitate de Mesia, făcând astfel „porunca lui Dumnezeu fără efect din cauza tradiției voastre” (Matei 15:6), și după ce l-a respins și a strigat pentru răstignirea Lui și a căpătat-o, a căzut într-o stare de haos și orice parte i s-a dărâmat și părăsit, încât nimeni nu putea intra în aceasta (vers. 10). S-au auzit strigăte de suferință din cauza înlăturării sursei de Adevăr (vezi Luca 16:19, 22-24); toată bucuria s-a întunecat pe măsură ce au intrat în noaptea lungă și înnegurată de împrăștiere din timpul Veacului Evanghelic, când nu se mai puteau bucura de binecuvântările lor ca națiune și de binecuvântările din patria lor (vers. 11). Organizarea lor religioasă ca națiune a fost pustiită, și a fost oprită intrarea în aceasta (vers. 12).

RĂMĂȘIȚA ADUNATĂ CÂNTĂ LAUDELE LUI DUMNEZEU

⁹⁸ Casa apostată a lui Israel, pustiirea și nimicirea sa națională și pedepsirea și împrăștierea poporului său, este zugrăvită viu în versetele 1-12. În același timp, timpul Secerișului Iudaic – „când va fi astfel în mijlocul țării printre oameni” (vers. 13) – o rămășiță de israeliți cu adevărat credincioși a fost adunată la Isus ca Mesia și Domn al lor. Spicuirea acestor din urmă câțiva aleși este asemănată cu „scuturarea unui măslin” după ce s-a adunat cea mai mare parte a măslinelor pentru a le lua pe cele puține care rămân pe ramurile cele mai înalte și cele mai roditoare (vezi Isaia 17:6), și este de asemenea comparată cu strânsul câtorva struguri rămași după culesul viei (strânsul principal al strugurilor).

⁹⁹ În timp ce națiunea Israelului Trupesc ca întreg s-a poticnit prin necredință și casa lor le-a fost lăsată pustie, rămășița l-a acceptat pe Cristos (Ioan 1:11, 12; 14:6), a continuat în favoarea specială a lui Dumnezeu și a devenit nucleul Israelului Spiritual. Ei aveau mare „veselie și simplitate a inimii, lăudând pe Dumnezeu și având favoare înaintea întregului popor. Și Domnul îi adăuga bisericii în fiecare zi pe cei ce erau salvați” (Faptele 2:46, 47).

¹⁰⁰ De la început Biserica a împlinit profeția cu privire la Sion: „Strigă și chiuie, locuitor al Sionului, căci mare este Cel Sfânt al lui Israel în mijlocul tău” (Isaia 12:6). Întrucât aceleași cuvinte evreiești sunt folosite pentru „strigă” și „chiuie” (cuvântul sugerează o exprimare *voioasă*), Isaia 24:14 poate fi redat (comp. Leeser): „Ei [Biserica] își vor înălța vocea, vor cânta [chiui, declara cu voioșie mesajul Evangheliei] pentru maiestatea DOMNULUI [Iehova în însușirile Sale minunate], vor striga tare [declara cu putere] dinspre mare [Biserica timpurie pentru prima oară și-a înălțat imnurile de laudă în principal de-a lungul țărmului Mediteranei și în insulele din apropiere]”.

¹⁰¹ „De aceea [datorită maiestății Sale mari] glorificați pe Iehova în est, chiar numele lui Iehova, Dumnezeul lui Israel, în insulele mării” (vers. 15, ASV). În general cercetătorii Bibliei cred că cuvântul redat „focuri” în KJV se referă la „înnaturile luminii de dimineață”, spre răsăritul soarelui, adică *estul*, în contrast cu „insulele mării”, adică *vestul*. Aici sfinții din Veacul Evanghelic timpuriu (precum și cei de mai târziu din acel Veac) au fost îndemnați să glorifice pe Iehova (comp. Maleahi 1:11; Faptele 15:14; Matei 8:11; E4, pag. 340; R5407, col. 2, par. 3 [VDM, Vol. 13, Nr. 3]).

¹⁰² Chemarea profetică a întâmpinat un răspuns excelent iar cântările de laudă s-au auzit pretutindeni pe măsură ce mesajul Evangheliei a fost vestit tot mai mult de la țarm la țarm și până la partea cea mai îndepărtată a pământului (vers. 16, prima propoziție; Faptele 1:8). Ei au predicat „glorie celui drept”: (a) în special și în primul rând atribuind veșnic gloria lui Dumnezeu și lui Isus Cristos, în care și prin care gloria lui Dumnezeu este arătată (Ioan 1:14; 5:23; Romani 9:23; 2 Corinteni 4:6; Efeseni 2:6, 7; Evrei 1:3), apoi (b) Bisericii de la Dumnezeu prin Isus în Veacul Evanghelic și de-a lungul eternității (Psalmul 84:11; Matei 13:43; Ioan 17:22; 2 Corinteni 3:18; Coloseni 3:4; Evrei 2:10; 1 Petru 5:10, 11), și de asemenea (c) celor drepti din omenire de la Dumnezeu și Cristos, glorie ce le va fi dată în Mileniu (Numeri 14:21; Psalmul 72:19; Isaia 24:23; 40:5; Habacuc 2:14; Ioel 2:28; Matei 25:34; Luca 2:10, 14; Ioan 1:9; 12:32; Faptele 3:19-23; 1 Timotei 2:4-6; 4:10; Evrei 2:9; 2 Petru 3:13; Apocalipsa 21:1-5).

PERFIDIA ȘI NIMICIREA CREȘTINĂȚĂII

¹⁰³ Vorbind ca reprezentant al poporului Domnului cum era respins și persecutat în timpul Veacului Evanghelic, îndeosebi din partea marelui sistem Anticrist, Profetul deplânge starea lui grea: „Slăbiciunea mea, slăbiciunea mea [spre deosebire de a fi gras, adică bine făcut, prosper], vai mie! Cei perfizi [conducătorii Creștinătății, mai ales ierarhia papală] s-au purtat ... foarte perfid [în privința intrigilor, denaturărilor, fățarniciilor, trădărilor lor, a «Sfintei» Inchiziții, arderilor pe rug etc.]”.

¹⁰⁴ Dar acum la sfârșitul Veacului Evanghelic, în Ziua Răzbunării, în marele Timp de Strâmtorare, Creștinătatea compusă din sistemul Anticrist mai mare și din cel mai mic, jefuitorul care timp de secole a jefuit și s-a purtat mișelește, își va ajunge sfârșitul, va fi nimicită, și își va înceta purtarea perfidă (Isaia 33:1; 63:4; PT 1976, pag. 67, col. 2). Această ordine rea este acum treptat răsturnată, și tot mai mult vedem „inima oamenilor lăsându-i de frică și de anticiparea acelor lucruri ce vin pe pământ; fiindcă puterile cerurilor vor fi clătinate” (Luca 21:26).

¹⁰⁵ În Isaia 24:17-22 Profetul descrie viu stările acestei ordini rele și dispariția ei în Timpul de Strâmtorare. Frica (groaza, vers. 17) și diferite calamități (groapa și cursa) sunt partea celor din ea (locuitorului pământului). Cei care încearcă să scape de judecățile mâniei lui Dumnezeu din cauza că se spune că vin necazuri, vor fi prinși și pedepsiți de o calamitate după alta. „Cel ce fuge de zgomotul friicii [groazei] va cădea în groapă; și cel ce iese din mijlocul gropii va fi prins în cursă” (vers. 18).

¹⁰⁶ Nu este scăpare de judecățile lui Dumnezeu în această zi a mâniei Sale. Este „ca și cum un om ar fugi de un leu și un urs l-ar întâlni; sau ar intra în casă și și-ar sprijini mâna de perete și un șarpe l-ar mușca” (Amos 5:19). „Și cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și în zilele Fiului omului ... potopul a venit și i-a nimicit pe toți. Și la fel cum a fost în zilele lui Lot ... a plouat [peste Sodoma și Gomora] foc și pucioasă din cer și i-a nimicit pe toți. Întocmai, astfel va fi în ziua când Fiul omului se revelează” (Luca 17:26-30; SIT4, pag. 606, 607).

¹⁰⁷ Tot așa în această „zi a DOMNULUI” – El își varsă indignarea aprinsă (căci ferestrele de sus sunt deschise; comp. Geneza 7:11; 2 Petru 3:6, 7; Țefania 3:8), și ordinea rea actuală va fi clătinată groaznic, chiar până la temelii (fundațiile pământului se clatină; Isaia 2:19-21; Hagai 2:6, 7; Evrei 12:26, 27). În dezintegrarea și dizolvarea sa se face învălmășeală groaznică, și vor rămâne numai acele lucruri care nu pot fi clătinate (acelea bazate pe dreptate; vers. 19; 2 Petru 3:10-12; Apocalipsa 16:18).

¹⁰⁸ Ordinea rea actuală (pământul, vers. 20) a încercat cu tot ce i-a stat în puteri să cârpească haina veche și este la capătul înțelepciunii (Psalmul 107:27). Se clatină încoace și încolo ca un bețiv – este atât de schimbătoare și nesigură și se zguduie atât de mult. Va fi îndepărtată ca o colibă, o construcție temporară (acoperământ; același cuvânt evreiesc este tradus *covergă* în Isaia 1:8 [VDC]). De ce ordinea actuală se află sub blestemul și mânia lui Dumnezeu, și este pe cale să fie distrusă cu totul? De ce, ca un bețiv, nu poate umbla drept, și de ce este pe cale să fie înlăturată? Deoarece în domeniul religios, social, civil și financiar este împovărată și încărcată greu de păcat (fărădelegea acestuia va fi grea asupra lui; Apocalipsa 16:19; R1896, col. 2). Această lume rea cu pământul și cerurile sale nelegiuite va trece și curând coliba veche și dărăpănată va fi înlocuită de palatul Regelui în Noul Ierusalim (Apocalipsa 21:1-5).

Ordinea actuală, Babilonul simbolic, va fi complet și veșnic anihilat, să nu mai existe niciodată (va cădea și nu se va mai ridica; Apocalipsa 18:20, 21). Lăudat fie Dumnezeu!

ZIUA MILENARĂ

¹⁰⁹ În „ziua DOMNULUI”, „ziua răzbunării” (Isaia 34:8; 63:4; Ioel 2:1, 2, 31; Obadia 15; Țefania 1:14-18), ziua distrugerii acestei lumi rele, prima parte a Zilei Milenare (în acea zi, vers. 21), marele sistem Anticrist și restul Babilonului simbolic va fi anihilat complet, „pentru că Dumnezeu și-a adus aminte de nelegiuirile ei” (Apocalipsa 18:5-11). El va judeca (pedepsi) mulțimile clerului catolic și protestant, mai ales ierarhia (oștirea celor înalți din înalt – cerurile simbolice) și conducătorii și aristocrații din faza pământescă a imperiului lui Satan (împărăției pământului peste pământ). Ei vor fi nimiciți în această calitate și – în multe cazuri – omorâți literalmente. Ei vor coborî în moarte pe parcursul Timpului de Strâmtorare (adunați precum prizonierii sunt adunați în groapă, vers. 22 nota explicativă; aici cuvântul evreiesc pentru *groapă* este diferit de cel folosit în vers. 18; acesta înseamnă *gaura* gropii, ca aceea a unei cisterne, a unei temnițe subterane etc., și este adesea folosit să reprezinte mormântul, starea morții – așa ca în Psalmul 28:1; 30:3; 88:4; 143:7; Isaia 38:18 etc.).

¹¹⁰ Cu toate că ordinea rea actuală va înceta pentru totdeauna să existe, va fi aceasta soarta tuturor locuitorilor săi, mari și mici? Ah, nu! Ei vor fi închiși în mormânt, în închisoarea morții (închiși în închisoare), dar la vremea convenită (după multe zile) ei (cu excepția celor concepuți de Spirit care au mers în Moartea a Doua) vor fi amintiți (cercetați), căci vor fi chemați afară din țărâna pământului unde au dormit (Daniel 12:2; Ioan 5:28, 29; Apocalipsa 20:13, 14; Isaia 26:19; 35:10).

¹¹¹ În timpul domniei mijlocitoare din Mileniu, a Adevărului și dreptății (Isaia 28:17), omenirea va fi trezită din somnul

morții. Satan este o falsificare a lui Dumnezeu ca Sursa luminii, Dătătorul cunoștinței adevărate, care este simbolizat de soare (Psalmul 84:11; Isaia 60:19, 20). În timpul Împărăției Mijlocitoare (atunci, vers. 23) Satan și erorile sale vor fi de tot legate, respinse, și făcute de rușine în mințile oamenilor (soarele rușinat; aici cuvântul evreiesc înseamnă *a păli*). La lumina „Soarelui Dreptății” soarele falsificat cu lumina sa falsă va fi, după expresia evreiască, ca o lampă la strălucirea de la miezul zilei. Tot așa și îngerii căzuți, care au reflectat lumina falsificată primită de la Satan (2 Corinteni 11:14, 15), în ce privește șiretlicurile și înșelările lor vor fi cercetați, dați la iveală, respinși și condamnați sub lumina strălucitoare a Adevărului care atunci va lumina viu (luna va fi încurcată; vezi E2, pag. 410, 411).

¹¹² Ce timp glorios va fi acesta, când Iehova va aduce pe pământ binecuvântările restabilirii pentru omenire! El va domni în Biserica glorificată (va domni în muntele Sion) și în faza pământescă a Împărăției Sale (în Ierusalim), și va fi glorie înaintea bătrânilor Săi (vezi nota explicativă din Versiunea Standard Americană). Leeser redă: „și înaintea bătrânilor săi în glorie”.

¹¹³ Vrednicii Bătrâni îi vor avea pe Vrednicii Tineri (E4, pag. 317; E17, pag. 37) ca asociați ai lor și pe Tăbărașii Consacrați în Epifanie ca ajutoari speciali în domnia glorioasă pentru binecuvântarea omenirii. Pentru perspectiva îmbucurătoare a distrugerii complete a imperiului lui Satan și a stabilirii Domniei Mijlocitoare a lui Cristos în Mileniu, atât de minunat zugrăvită profetic în Isaia 24, din toată inima putem cânta laudele lui Iehova: „pentru că este bine a cânta laude Dumnezeului nostru, pentru că este plăcut; și lauda este convenită” (Psalmul 147:1).

PT, №769, 2020, 2-5

LUCRAREA LUI DUMNEZEU DIN VEACUL EVANGHELIC – O LUCRARE SELECTIVĂ

LUCRAREA lui Dumnezeu din Veacul Evanghelic urma să fie o *lucrare selectivă*! Multe Scripturi arată că lucrarea lui Dumnezeu din Veacul Evanghelic urma să fie și a fost o lucrare selectivă, o lucrare de selectare din omenire a seminței (copiilor) lui Avraam de dinaintea Mileniului, cei care exercită perseverent o credință ca a lui (Romani 4:1-25). La prima Sa venire Isus a predicat mesajul împărăției pentru a face o lucrare *selectivă*, și nu o lucrare de *convertire a lumii*. El a vorbit intenționat în parabole „pentru cei de afară”, „ca văzând ei să vadă și să nu priceapă; *ca nu cumva să se întoarcă și păcatele lor să le fie iertate*” (Marcu 4:12; Matei 13:10-17). Cu alte cuvinte, *Isus intenționat nu a căutat să convertească pe toți*.

¹¹⁵ Cu adevărat Scripturile ne spun că nu mulți vor fi în stare să audă, să aprecieze, să înțeleagă, să accepte oferta salvării electiv. Aranjamentul divin al chemării este electiv ori selectiv. Față de unii prezintă interes iar față de alții nu. Pe unii îi atrage iar pe alții nu (BS 1952, pag. 43). Faptele 3:19-21 arată că Venirea a Doua a lui Isus va fi urmată de „timpurile de restabilire [*restaurare*, ASV] a tuturor lucrurilor”. Această restabilire are în vedere convertirea lumii, *nu în* Veacul Evanghelic, ci după acesta, în Veacul Milenar.

¹¹⁶ Să ne amintim că aici la sfârșitul Veacului Dumnezeu face o lucrare specială de adunare și pregătire a bijuteriilor Sale (Maleahi 3:17; Psalmul 50:5; Isaia 56:8). Să continuăm să fim ca niște lumini strălucitoare în această lume întunecată și rea, ținând statornic Cuvântul Vieții (Filipeni 2:15, 16) prin cuvânt și pagină tipărită, pentru selecționarea mai multor bijuterii pe care Domnul le caută ca sămânța lui Avraam de dinaintea Mileniului, dar să ne dăm seama că convertirea lumii nu este acum, ci la timpul convenit al lui Cristos, în Domnia Sa Mijlocitoare din Mileniu.

¹¹⁷ Dumnezeu a fost activ prin Cristos și alții la îndepărtarea anumitor conducători și așezarea altora (Daniel 2:21; 4:17); de asemenea ei au fost foarte activi la înaintarea completării aspectelor electiv și *cvasi*-electiv ale lucrării lui Dumnezeu din Veacul Evanghelic. Da, Dumnezeu va face toate cele cinci clase de consacrați de dinaintea restabilirii – Turma Mică, Vrednicii Bătrâni, Marea Mulțime, Vrednicii Tineri și Tăbărașii Consacrați în Epifanie – simbolizate respectiv de Sion, Moria, Acra, Bezeta și Ofel – mijloacele speciale de ajutorare a celor nealeși pe Calea Sfințeniei [o lucrare din Veacul Milenar].

¹¹⁸ Aceste cinci clase de dinaintea restabilirii fac o consacrare spre moarte, depun sau predau fără rezerve

voința proprie și acceptă voința lui Dumnezeu ca pe a lor proprie în toate lucrurile, în același spirit în care Isus s-a consacrat pe Sine Însuși (Psalmul 40:8; Evrei 10:7). Făcând o astfel de consacrare, cel ce se consacră ca și cum și-ar semna numele în partea de jos a unei foi goale de hârtie și ar fi de acord să facă orice Dumnezeu ar scrie mai sus de acea semnătură. Credința în credincioșia și iubirea lui Dumnezeu – fiindu-i atât recunoscători pentru favorurile („îndurările” – Romani 12:1) din trecut cât și apreciindu-l pentru că are un caracter atât de nobil încât poate oferi astfel de favoruri nemeritate – ar trebui să determine consacrarea. În acest sens accentuăm consacrarea *de a face voia lui Dumnezeu*, fiind de o importanță crucială.

¹¹⁹ Recunoaștem că există diferențe în felul cum Dumnezeu îi întreabă pe cei ce se consacră și în ceea ce cere de la ei, cei care se dau pe ei înșiși Lui (2 Corinteni 8:5). Totuși aceste întrebări și cerințe diferite, care de ex. se datorează schimbărilor dispensaționale în planul lui Dumnezeu, le determină *Dumnezeu nu cel ce se consacră*, și nu ar trebui să facă nicio diferență în felul de consacrare care se face.

Consacrarea la viață este potrivită pentru condițiile din Mileniu, nu pentru condițiile din Veacul Evanghelic ... dacă cineva este loial Domnului, să-și jertfească drepturile până la moarte în opoziția sa față de păcat și în serviciul dreptății.

EXAMINAREA SECERIȘULUI EXTINS AL VEACULUI EVANGHELIC

¹²⁰ În timpul Parousiei Pastorul Russell a fost privilegiat să pună temelile, și printre poporul lui Dumnezeu a făcut o lucrare *de pregătire*, pentru construirea acelei Tabere [din Epifanie], și noi credem că este voia lui Dumnezeu ca noi să continuăm această lucrare *pe aceleași linii*. Volumul mare al lucrării făcute de Pastorul nostru, sprijinit de scrierile din Epifanie va fi folosit după trebuință, *împreună cu adaptări* din scrierile fratelui Russell și fratelui Johnson pentru a se potrivi nevoilor noastre actuale.

¹²¹ Peste Adevărul deja avut Domnul pune mai mult Adevăr, adăugând învățatură peste învățatură, regulă peste regulă (Isaia 28:10, 13). Căderea manei pe rouă toată noaptea sugerează dezvoltarea progresivă a Adevărului (Proverbe 4:18), amintindu-ne mereu de gândul exprimat într-o cântare: „Încă mai mult trebuie să urmeze”. Acest lucru este sugerat și de faptul că mana a continuat să cadă pe tot parcursul călătoriei lui Israel în pustie, tot așa cum în antitip de la Iordan până în prezent Adevărul pe măsură ce devine convenit a venit peste Adevărul care fusese deja convenit printre poporul lui Dumnezeu, tabăra antitipică. Adevărul care avansează nu pune deoparte Adevărul primit mai înainte, așa cum învață unii înșelători (E9, pag. 19). Adevărul așa cum este convenit a continuat și va continua pe parcursul acestui Veac să fie hrana poporului lui Dumnezeu până va începe Domnia Mijlocitoare a lui Cristos.

¹²² În Iacov 3:8-10 vedem că Spiritul sfânt prin Apostolul Iacov se adresează Bisericii. „După ce astfel am stabilit în mod hotărât că Apostolul Iacov aici se adresează Bisericii, să analizăm afirmația uimitoare din textul nostru și să căutăm să aflăm în ce sens ar trebui să fie înțeleasă; hotărând că, dacă vom afla că în vreun sens ori grad ni se aplică individual, vom răspunde sigur și prompt la învățătura Spiritului și vom corecta o stare atât de rea” (R2443). În PT 1955, pag. 35, referindu-se la Iacov 3:8-10 fr. Jolly

comentează: Cu toate acestea sunt și alți „frați” consacrați care au parte de binecuvântările primite prin Spiritul sfânt al lui Dumnezeu, la care de asemenea s-ar aplica îndemnul din textul nostru – adică la cei din Marea Mulțime (care toți ca indivizi au fost inițial admiși în Corpul lui Cristos), la Vrednicii Tineri și Tăbărașii Consacrați în Epifanie.

¹²³ Marea Mulțime, o clasă spirituală (a se vedea E4, pag. 115-117), nu este o parte a Bisericii care este Corpul lui Cristos, care constă numai din 144000 de membri (Apocalipsa 7:1-4; 14:1); dar Marea Mulțime este o parte a bisericii întâilor născuți (leviți antitipici), fiind scriși în cer (Evrei 12:23). Lor de asemenea li se va da o viață mult mai abundentă decât cea dată restituționiștilor, deși nu la fel de abundentă ca cea dată Turmei Mici.

¹²⁴ Vrednicii Bătrâni și cei Tineri, fiind leviți antitipici, fac parte din Biserica întâilor născuți din Veacul Milenar dar nu din cel Evanghelic, și ca atare numele lor (dispozițiile și natura lor) vor fi scrise în cer – ei toți în cele din urmă, la sfârșitul Mileniului, vor dezvolta dispoziții spirituale, vor câștiga corpuri spirituale și vor avea moștenire spirituală. În acest sens se poate spune că și lor li se va da viață mai abundentă decât cea dată omenirii în general (vezi E4, pag. 323, 331-333, 433; 458).

¹²⁵ Se poate spune de asemenea că Tăbărașii Consacrați în Epifanie (cei care se consacră și se dovedesc credincioși în încercările severe din Timpul de Strâmțorare după ce sunt completate cele patru clase de aleși în privința numărului de membri și înainte de deschiderea Căii Sfințeniei sub Noul Legământ) primesc viață mai abundentă decât cea dată altor restituționiști în general, pentru că ei vor avea cea mai mare onoare printre aceștia.

¹²⁶ Noi recunoaștem că Vrednicii Bătrâni, alacul; Turma Mică, grâul; Marea Mulțime, orzul; Vrednicii Tineri, fasolea, au fost recoltați, dar că și alte grâne care erau cultivate în Țara Sfântă și se foloseau la pregătirea pâinii precum linte, Tăbărașii Consacrați în Epifanie, și meiul, Cvasi-aleșii, sunt încă recoltate ca sămânța lui Avraam de dinaintea Mileniului. [Ezechiel 4:9; PT 1979, pag. 68; PT 1961, pag. 41, n.e.]

¹²⁷ Acest Veac Evanghelic a fost un timp de semănat. Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul Omului (Matei 13:37), iar discipolii Săi l-au ajutat sub îndrumarea Sa. Acesta este urmat de un „seceriș”, așa cum a fost precedat de un Veac de deștelenire și pregătire a oamenilor de plugul și grapa experiențelor amare cu păcatul și Legea. Astfel, de asemenea, sunt atâtea secerișuri câte feluri de semințe, dar ordinea le cârmuiește pe toate (1 Corinteni 15:35-44).

¹²⁸ Dar deși toți recunosc că este un timp potrivit pentru semănat, în general se uită că este un timp de secerare, un seceriș. Dar din același motiv din care Dumnezeu nu a pregătit pentru totdeauna solul, El nu va semăna pentru totdeauna sămânța, ci la timpul convenit dă atenție secerării, snopirii, uscării, treierării, vânturării, cernerii și punerii în grâнар – cele șapte procese ale lucrului de seceriș (E5, pag. 143)!

PT, №769, 2020, 6-7

ADEVĂRUL PREZENT

Editor: Leon J. Snyder, Chester Springs, Pa. 19425-2700, USA

Editorul versiunii românești ad interim: Henryk Olekszy

Adresele pentru corespondență: Stujirile Standardul Bibliei (MML),

R. Moldova, or. Chișinău.

email: stindardul.bibliei@gmail.com site: stindardul-bibliei.net